

Замира РЎЗИЕВА

Умид боғи

Тошкент
"ADIB" нашриёти.
2013

УЎК:821.512.133-1

КБК:84(5Ў) 7

999

Рўзиева, Замира

Умид боғи: шеърлар/З.Рўзиева; – Тошкент: Адиб,
2013. – 168 б.

УЎК:821.512.133-1

КБК:84(5Ў) 7

ISBN 978-9943-4165-5-0

o

© З.Рўзиева, 2013

© «Adib» нашриёти, 2013

Ўзбекистондаги
жаҳангир

Шеърият –
Томиримда оккан Хаётим,
Сенга муносиблик –
Гафлатдан кечмоқ,
Тунда юлдуз жилваларига
Ҳеч аямай ўзни осмоқдир.
Ва яна бедорлик
Бодасин ичмоқ.
Ойнинг қумуш шуълаларига
Йиғлаб юрагингни босмоқдир.
Шеърият –
Бобо йўлдан келган Баётим,
Гулбаргларда титраган
Шабнамлар уйингмикан...
Сочин шамол тараган
Санамлар куйингмикан...
Шабнамларга юз ювсам
Қароғимда қоларму?:
Санамларга жон тутсам
Қароғига оларму?!
Шеърият,
Уйингга киргим бор.
Бахш этгани сенга умримни.
Қара, руҳим бегард, бегубор.
Кўнглим – асл ошиқ.
Шеърият,
Куйлатиб бер кўнглим – кумримни.
Янграб кетсин орзумдай, кўшиқ.
Шеърият...

ВАТАН

Жонингга уланган жонман барибир,
Гарчи хайкирмаман маддоҳлар каби.
Менинг танглайимни кўтарган ахир,
Сени севганларинг буюк маглаби.

Ўнгландан кўр бўлар кўзим, билман,
Сен дардманда яшасанг, ниграсанг агар
Басира ҳаётни нима қиламан,
Хар дахзам табибниг бўлар муқаррар.

Менга севги тутар, менга шик тутар
Хатто саксовулнинг, куйдиргич куминг.
Жонимга хузурли дамлар бахш этар
Битта жилмайиншинг, бир табассуминг.

Меҳроб илгичимда оппоқ рўмоли бор –
Хар бондод бошимга ўрайман, Ватан.
Сенин ичирлайман такрор ва такрор:
Чорла, бас, кунингга ярайман, Ватан.

Мухаббат кимларни кучли қилмаган,
Сени кўтараман карокларимда.
Саждага бош қўйиб тилайман, Ватан,
Изим узилмасин туироқлариндан.

ЎЗБЕКИСТОН ДЕГАН ЖАРАНГ БОР

Ўзбекистон деган жаранг бор,
Борки яшар сен билан бахор.
Бу йўлдаги соғинч тотлидир,
Тотли хатто чекилан озор –
Ўзбекистон деган жаранг бор.

Тоғлардан тонганинг жўровоз,
Боғлардан тонганинг гул пардоз.
Отанг суйган кетмонга караб,
Юрагингга айланади сўз –
Ўзбекистон деган жаранг бор.

Кеч кўздаги хоёнд тўйида,
Келинчакнинг сепли уйида,
Айвонингга қайтган қалдириғоч
Чарх айланиб тўккан куйида –
Ўзбекистон деган жаранг бор.

Хокни ўнган мажнунтолдайсан,
Тоши тегса оғрик олмайсан,
Бутунлашиб бораверасан,
Севолеанг бас, куйсиз қолмайсан –
Ўзбекистон деган жаранг бор.

ЎХШАШИНГ ЙЎК

Ёшн удуг чинорларинг эртак айтар,
Яқинлашсам юрагимда ёнар чирок.
Энтикаман кўнглим тўла гули сафсар,
Ўхшашинг йўк эй, она юрт, она тупрок.

Куртак кўрдим намчил ёғоч ёрикларда,
Рухим кўшик симиради ариклардан,
Сир яшайди бобом кийган чорикларда,
Ўхшашинг йўк эй, она юрт, она тупрок.

Айвонларинг қурлигандир куёшга ўнг,
Қалдирғочлар кўмсаб қайтар хар кишдан сўнг,
Накадар хуш момом кавиб ўтирса тўн,
Ўхшашинг йўк эй, она юрт, она тупрок.

Юриб борсам сўкмоқларинг плонизи,
Саркаш этар мени майса, кўкат пси.
Сўйлайверсин сулувларнинг чанковузи,
Ўхшашинг йўк эй, она юрт, она тупрок.

Юртлар кўрдим, бердим сайёҳ саломини,
Тошошлар килдим Миср эҳромини,
Илло, сендан айирмасин Худо мени,
Ўхшашинг йўк эй, она юрт, она тупрок.

ТОЖ-ТАХТЛИГИМ ТОШКЕНТИМ

Тошкентнинг 2200 йиллигига

1

Ўзбекистон гўзал, хур,
Хотамдир офтоб, ойи.
Юзида кўрингайдур
Она Шарқнинг чиройи.
Пойтахти сен, бош кентим,
Тож-тахтли сен, Тошкентим.

Ўн иккита дарвозанг
Меҳмонни хуш кўради.
Эшитганлар овозанг,
Келмокни туш кўради.
Қадим неминг – Шош, кентим,
Кўклам тусли Тошкентим.

Икки мингу икки юз
Ёшнинг муборак, шаҳрим.
Авлоди Алпомиш тус,
Шошим, муборак шаҳрим.
Хур пойтахтсан, Бош кентим,
Тилло тахтсан, Тошкентим.

Аждодларинг тош гани
Гирдинг ўраб гуради.
Не улуглар Тошканин
Рухлар кўллаб туради.
Уч мингдан-да ош, кентим,
Гул Ватанда, Тошкентим.

Йўллариңдан юрса ким,
Хайрат топсин. тўликсин.
Сени жондан суйса ким,
Чин Хизрга йўликсин.
Элга кўзу кош кентим,
Юртниң юзи – Тошкентим.

2

Таборақлик тахти насиб Шошсан, Тошкент,
Минг йилликлар билан суҳбағдошсан, Тошкент,
Мустикаллик ярашган юрт – Ўзбекистон
Пойтахтсан. унга ўзинг бошсан, Тошкент,
Икки мингу икки юзда – ёшсан, Тошкент.

Нон шаҳрисан, зарварақдан мозий айтар,
Булоғиңдан симирганлар рози айтар,
Мумтозликниң ўлмайдиган сози айтар,
Обидалар сеҳрида наққошсан – Тошкент,
Икки мингу икки юзда – ёшсан, Тошкент.

Сукланади самовотниң моҳи сенга,
Бойланади башарниң миңг роҳи сенга,
Дўстингдир ким тинчлик хайрихоҳи сенга,
Зорикқанга ризк тутган дилдошсан, Тошкент,
Икки мингу икки юзда – ёшсан, Тошкент.

Отам кийган яқтақдаги Ватан ўзинг,
Садокатди юракдаги Ватан ўзинг,
Ховуч-ховуч тилақдаги Ватан ўзинг,
Ўзбекистон узук, ақик тошсен, Тошкент,
Икки мингу икки юзда – ёшсан, Тошкент.

Топган дунём – сарбаланд сўзим Ватан
Лаб босганим – сен чанковузим, Ватан.

Кетмон тутган отам берган бугдой нои,
Халол лукма – насибам-тузим, Ватан.

Салафларим неча минг-минг йиллардан
Яраклайдир – ишжу бир чизим, Ватан.

Умрим окиб борар, ортга кайрилсам,
Гуркираган райхондир изим, Ватан.

Чакирсалар ўз савтим, ўз исимим бор,
Ўз дўшним, ўз яктагим, бўзим, Ватан.

Тасаввуримга сизгамайди сенсизлик,
Ватансизга тиларман тўзим, Ватан.

Замиралар омон бўлса қафтгласан,
Топган дунём – сарбаланд сўзим, Ватан.

ВАТАН БИРСАН, БИТТАСАН

Иззатларман озод рухни, хурликни,
Қиёсларман калбимга тоғ, кирликни,
Сигинганим, суянганим бор ахир,
Ёздиним деб ёқладим ёвкурликни.

Тўрғайларим тоза туйғу тутдилар,
Ғафлати йўқ кўзларим тонг кутдилар,
Қароликлар қайғу берса ютдилар,
Феъл қилмадим бакира-бакирликни.

Йўлим узун, тоғларим тик, савлатлик,
Ариқларда оққан сувим поввоглик,
Ғар оримни еб келса бадавлатлик,
Таплагайман қадди тик факирликни.

Сўзлаб ўтар сарғини дафтардан семург
Синмаслигини бобом тақиб кетган туг,
Қафтим тўла райхон уруг, гул уруг,
Бог этарман бўлса дашт-такирликни.

СУРАТИНГ СЕНИНГ, ВАТАН

Таъриф, тавенфдан баланд
Кўкламнинг гул, ялғизи,
Кўнгли фаршга монанд
Момоларимнинг юзи.
Қишлоқ айланиб шошган
Тўйқозоннинг “жиз-биз”и,
Келинларга ярашган
Амирқон ковуш изи –
Кўз қорамга жойланган
Суратинг сенинг, ВАТАН.

Сингилчамда солланган
На хуш толбаргак сочлар.
Ерга санчилиб қолса
Гуллаб қўйган ёғочлар.
Айвонин адаштирмай
Қайтган қуш, қалдирғочлар.
Пастак уйли ховлилар
Тошган ризқу ривожлар –
Сулувланган, ойланган
Суратинг сенинг, ВАТАН.

Бир ел ўтса бир дунё
Бўй сочган садарайхон,
Тиллоланган узумга
Етиб яйраган нарвон.
Меҳмон келиб қолар деб
Асралган олтига нон.
Андишаси чирой, зеб
Содда эл – кўкка осмон –
Жон инимга бойланган
Суратинг сенинг, ВАТАН.

Ризкинг қутлуг туپроқда, осмонларга чалғима.
Мушкул йўлиққан чоқда, осмонларга чалғима.
Сени жонга йўймаган жононларга чалғима.
Еган, ичган, тўймаган подонларга чалғима.

Файзга зорикканинг кез изла онанг юзини.
Фикр қилгин бунча тез келган хазон, кузини.
Ўзни топарсан ўниб қалинларин изини.
Ростнинг белин сийдириб, ёлгонларга чалғима.

Қай кўзни қувнатмагай омад қушин патлари.
Қондош чиқар пайдар-пай кечаги кун ёллари.
Бу сўз бошдан ўтказган табибнинг хикматлари.
Синовлари сир даври давлонларга чалғима.

Орзу нетакнинг бойи саҳройи ошиқниқи.
Бу оламнинг чиройи мнинг йиллик қўшиқниқи.
Гўзал оғрик, тоза дард хамнашлик ишқниқи.
Вазнин ўлчаш гумроҳлик, мезонларга чалғима.

Нурнинг кадру қиммати зулматнинг чиройида,
Хотамитой химмати яхшининг яроғида.
Барг ёзсанг, гулдай билсанг, хур Ватаниннг боғида –
Нақд бахтинг шу, Замира, гумонларга чалғима.

Мен бир гулман гулзор Ватанда,
Тун, шомда чирок бўламан.
Дўст кўнгилиниг чигалларини
Ўзмогликка тарок бўламан.

Шърга бериб жон-жаҳонимни,
Чархга солдим кушим, онимни,
Холисизланиб суянса кимдир,
Набототли бир тоғ бўламан.

Дардингизин олай бирма-бир,
Бағрим мениг энг дардкаш бағир,
Топгунча то шифо чашмасин
Саргардонга ўртоғ бўламан.

Офтоб ҳавасланади хали,
Истакларим рўёб махали,
Ўз сўзимни айтиб элимга,
Пориллаган маёк бўламан.

СЕВДИМ

Ватап, сен ой, офтобим, зиёларингни севдим.
Кутлуғ хокн туробим, гиёхларингни севдим.
Ичсам таъми гулобим, дарёларингни севдим.
Шашмакомли рубобим, наволарингни севдим.

Сен алп бобом колдирган хосиятли “тузуг”им,
Баланд-баланд дарахтлар иддизида озигим,
Минг шукур, пешонамга худо берган ёзиғим,
Кафтга озиб юргоним – хиноларингни севдим.

Кечмишингни вараклаб гоҳо сел-сел тўкилгум,
Охнинг кўрсам бўғзимга тошлар тўлар, тикилгум.
Ватап дея жон берган улуғларга йиқилгум,
Ёт гулшанни на қилгум, саҳроларингни севдим.

Ишк охангга эврилса, мен найга айланурман,
Икки кароғим соқий, хуш майга айланурман.
Сен аршим, сен меърожим, бағрингдаги бир хурман,
Замирам, деб чорлаган садоларингни севдим.

СЕВИЛГАН ВАТАН БУ

Суврат, сийратнингга термулганим дам,
Севги бўла борди менинг-да жоним.
Меҳринг чўғи бонс юракда ёнган
Гулханлар севгидир, Ўзбекистоним.

Афеоналар топдим – нафармон, сарик,
Тондим шахидлардан ёлгорлик чориг,
Хар битта япроғи, гули бир тарих
Гулшанлар севгидир, Ўзбекистоним.

Найранг, нағмаларга елка тутмаган,
Соткин кўприклардан харгиз ўтмаган,
Қуёнда қолиб ҳам губор ютмаган,
Ор-шаъилар севгидир, Ўзбекистоним.

Севилган Ватан бу – севилган имон,
Хар ковул ковраги асралгай омон,
Буюк халк бўлишга йўллари равон,
Равшанлар севгидир, Ўзбекистоним.

Сенинг гуриллаган гулханларингга,
Хушрўй, хушбўй тоза гулшанларингга,
Гулми, райхонми ё ёвшанларингга,
Хурлик йўли равон-равшанларингга
Замнралар фидо этса ҳам жонин,
Ярашгайдур она Ўзбекистоним.

ҲАРБИЙЛАР ҲАКИДА ҚЎШИҚ

1

Дунё билар қаҳрамонлар тутган кўрни,
Бир зарб билан қайтаргайдир ёвуз зўрни.
Ўғлонлари Алпомишга авлод бўлган
Ўзбегимнинг улуғ сафда бордир ўрни,
Хур Ватаннинг тилагани тинч-омонлик,
Мард йигитнинг хар қадами қаҳрамонлик.

Улғайтирар улуғларнинг сабоклари,
Юксалтирар Хумо кушли маёклари.
Онажонлар берган меҳр, мухаббат бор,
Дахлсиздир кўрғонлари, чорбоқлари,
Хур Ватаннинг тилагани тинч-омонлик,
Мард йигитнинг хар қадами қаҳрамонлик.

Ота макон деган онлар сурур тўла,
Ўзбекистон деган жонлар ғурур тўла,
Ўзлигига, ўз ўрнига эга эл бу –
Мустақиллик ичра йўли ок нур тўла,
Хур Ватаннинг тилагани тинч-омонлик,
Мард йигитнинг хар қадами қаҳрамонлик.

2

Алпомишлар кўкрагида олов бор,
Чорловга шай турар тулпор тўриқлар.
Ўзбекистон фасллари мафтункор,
Сархадларин хушёр мардлар кўриқлар.
Мухаббатли юракларга Ватан бу
Чегарада сергакларга Ватан бу.

Ой момодан ёғилди кумуш нур,
Оролана бошлар йўллар, йўриқлар.
Элиниг озодинги бузмас хавотир,
Истиклолни хушёр мардлар кўриқлар.
Муҳаббатли юракларга Ватан бу,
Чегарада сергакларга Ватан бу.

Майда тоши, ҳатто чўп-хаси азиз.
Сувлари кўнгилига куяр кўшиқлар.
Ёмон ният бирдан ташлолмаслар из,
Сарҳадларни хушёр мардлар кўриқлар.
Муҳаббатли юракларга Ватан бу,
Чегарада сергакларга Ватан бу.

3

Мукаддас сафларда буюк кудрат бор,
Аскар кадамлари мағрурликка ёр.
Улугвор муҳаббат кўкрагига жо,
Ватан деб жон фидо этишга тайёр.

Кўз ташлаб мезийнинг сатрларига.
Дил берсанг боболар хотирларига.
Айни бир ҳақиқат бордир, ҳаммиса
Ватан суянади ботирларига.

Аждодлардан қолган бу она тупроқ,
Онажоним десанг жонингда титроқ.
Сарҳадларда сергак ўғлонлар учун
Ватан азизлиги ҳар педан кўпроқ.

Кўз ташлаб мезийнинг сатрларига.
Дил берсанг боболар хотирларига,
Айни бир ҳақиқат бордир, ҳаммиса
Ватан суянади ботирларига.

Пешонаси муқаддас туғилсанг гар,
 Синоатлар топарсан тикилсанг гар,
 Жон-жаҳонни қакшайди йикилсанг гар,
 Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
 Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Ўтмишлардан, кечмишлардан хотир гул у,
 Довуллардан омон чиққан ботир гул у,
 Кучоклари қонталаш бир атиргул у,
 Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
 Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Шажараси ўзига бек салафлардан,
 Иззат топган ҳалол шону шарафлардан,
 Соғинч келар Хироту Хинд тарафлардан,
 Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
 Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Жони унинг ҳақиқатга, ҳаққа ўлпон.
 Сирти соқини туб-тубида яшар тўфон.
 Шарҳларини ёруғ тонгга ёяр Чўлпон,
 Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
 Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Туироғига эғилган жон ғайрат топар,
 Яшиллаган, тиллоланган жаннат топар,
 Аршдан боқиб малоиклар ҳайрат топар,
 Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
 Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Ўшиб кийдик ошпок ятак ҳам дўшини,
Бермагаймиз ётга хатто бир чўшини,
Сизлаб суйиб кўтарармиз бор юкнини,
Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

Ватан дермиз кулбасно кўшкни биз,
Яшнагармиз чиройини, кўркни биз,
Фарзандурмиз асраи олеак эркини биз,
Кўзимизнинг гавҳари ул Ўзбекистон,
Кўнглимизнинг сарваридур Ўзбекистон.

“ВАТАНГА ҚАСАМЁД” ҲАЙКАЛИ ПОЙИДАГИ ЎЙЛАР

Бу ердан бепарво кетолмайсан, жон,
Кўнглига зам-зам сув куйилар гўё.
Тозариб юксала бошлайсан шу он,
Куёшдек ёнасан, сочасан зиё.

Шашмаком катидан таралар куйлар,
Англайсан масканини жаннатий хилкат,
Кафтинда кўринар ўзбакний ўйлар,
Дунёнинг жавҳари Ватандир факат.

Ўлади хавойи хеларининг бари,
Мўъжизавий қудрат бағринини кучар,
Юрасан нинк сари, садокат сари,
Лабингдан фарзандлик қасами учар.

Сайёхликдан қайтган куним,
 Лабларимдан
 Энг аввали шукур деган бир сўз учди.
 Танидимни,
 Ўтиб ўнгу чапларимдан
 Эрка шамол омонлашиб, суйиб кучди.
 Яйраб кетди кошу кўзим,
 Дилу жоним,
 Ахир бу ўз еримдаги
 Ўз шамолим.

Учиб кўшиб ўйнаётган барглар –
 гўзал.
 Боксам,
 Рақси халос этар чарчоғимдан.
 Ҳозир фарқсиз
 Яшилми у ва ё зарҳал,
 Мухими у,
 Ўз дарахгим, ўз боғимдан.
 Излар босдим –
 Бу ўзимнинг тупроқларим,
 Ўйнаётган
 Бу ўзимнинг япроқларим.

Қулогимга наво келар,
 Тўликаман,
 Янграётган ўз оҳангим,
 Ўз куйим-ку.

Юрган сари
Ўт меҳрга йўликаман,
Чироклари ёниб турган ўз уйим-ку!
Ўз эшигим!
Ўз устуним!
Ўз синчларим!
Жилмаяман,
Юзим ювар соғинчларим...

УНУТМАСАК ЎЗЛИГИМИЗНИ...

Ардоқлаб, яшасак ўзлигимизни,
Узуглардан қолган излигимизни.
Камситган ким экан, сескангай кўриб,
Ёв келса титрамас тизлигимизни.

Офтоб ошнамиздир, йўлимиз нурлик.
Тупрок онамиздир, кўлимиз гуллик.
Ишонган боламиз Озодлик, Хурлик.
Ардоқлаб яшасак ўзлигимизни.

Садокат биздандир, Муҳаббат биздан,
Ишк ўргилиб яшар кунларимиздан,
Ўзбек деб ўпарлар унларимиздан.
Ардоқлаб яшасак ўзлигимизни.

Даштга дарахт тутган яшил нафасмиз,
Бек боласи бекмиз. Кўнга хавасмиз.
Қарғалар киш деса калтирамасмиз,
Ардоқлаб яшасак ўзлигимизни.

Хикмат тондик ўтган кунлар сабоғидан,
 Зиёландик боболарнинг чироғидан,
 Ўзига бек халқ бўлишига хаддимиз кўн,
 Англасенлар юксали ан юрт бағроғидан,
 Шу муқаддас тупроқ азиз, осмон азиз,
 Ватан ичра инсон азиз, инсон азиз.

Тонг бағрида тоза ният кезар доим,
 Олам уйини яхшиликлар безар доим,
 Ўзлигини таниганини дунё ганир,
 Бўлишмасдан бирлашган эл ўзар доим,
 Шу муқаддас тупроқ азиз, осмон азиз,
 Ватан ичра инсон азиз, инсон азиз.

Шодли не бор, халкимиз хур деган сўздек,
 Тотли не бор, халол келган ризку рўздек,
 Улуғ йўлда адашмаган карвон бўлди
 Садоқатли сарбонини тошган ўзбек,
 Шу муқаддас тупроқ азиз, осмон азиз,
 Ватан ичра инсон азиз, инсон азиз.

Фарзандимиз бизлардан-да бахтли бўлар,
 Тафаккури тиник бўлар, аҳди бўлар,
 Унга обод, озод Ватан қолар биздан,
 Айтар сўзи бутун бўлар, тахтли бўлар,
 Шу муқаддас тупроқ азиз, осмон азиз,
 Ватан ичра инсон азиз, инсон азиз.

ЖИЛМАЙГАНИМ ВАТАНИМ

Сен жонда асраганинг
Кўнгли ёруғ, калби улуг.
Сен деб кадам ташлаганинг
Бошида туғ, зарби улуг.
Хажрингда сўз бошлаганинг
Соғинчи чўғ, дарди улуг,
Гул ёнишиб жилмайганим,
Жону таним, сен Ватаним.

Отам юрар ок ятакда.
Ўзбегимнинг аъло урфи.
Ўрим-ўрим жамалакда
Сингилчанинг каро зулфи.
Чорласанг бас – хар юракда
Очилгайдир кўнгли кулфи.
Гул ёнишиб жилмайганим,
Жону таним, сен Ватаним.

Кўкларнингга ярашгайдир
Қирлардаги кизил доланг.
Элигга ризк улашгайдир
Уфккача етган даланг.
Кузакда тўй-тўйлашгайдир
Ошлар дамлаб дехкон боланг.
Гул ёнишиб жилмайганим,
Жону таним, сен Ватаним.

Осмошнинг тинч, бирам мовий,
Ҳилолнинг хуш, куёшнинг чўғ.
Озодлигинг умри бокий,
Таърифингга етар сўз йўқ.
Фарёд, доднинг энди мезий,
Ортга қайтмас, кўнгиллар тўқ.
Гул ёниниб жилмайганим,
Жону танним, сен Ватаним.

* * *

Олтинкўлининг оккушу ғозин а бойланди дил.
Ёрнинг кнё бокиши, нозига бойланди дил.

Сулув юзда қулдиргич, сеҳрлагич, суйдиргич,
Оловлари куйдиргич ёзига бойланди дил.

Зор етар хабар, хати, соғинтирар суҳбатни,
Ишк оламини шафқати озига бойланди дил.

Ннгичка бел, нижа таъб, девона қилди, ё раб!
Асал тилли ақиқ лаб розига бойланди дил.

Замиранинг дарди минг, Кўкседаги зарби минг.
Оккушли Олтинкўлининг созига бойланди дил.

Юзлари шабнамда ювилган Ватан,
 Қалбидан қайғулар қувилган Ватан.
 Даҳоларин доврўғига давомчи,
 Авлодлари севган, севилаган Ватан.
 Меҳримиз йўлинига чирок қил, Ватан,
 Буюк, муқаддасан, мустақил, Ватан.

Фидойилар йўллари хуш, онажон,
 Сен деганда ёнаверар, ёнар жон,
 Мадҳинг янграб байроғингни ўпса қим,
 Юракларини тўлдирди хаяжон.
 Яхшилاردан дўсту ўртоқ қил, Ватан,
 Буюк, муқаддасан, мустақил Ватан.

Ражабийнинг мумтоз қўйин чалармиз,
 Мардинг бўлиб майдонга от солармиз,
 Қўлларингга тикон кирса ногаҳон,
 Зирапчангни киприк билан олармиз.
 Келажак шонингни бизда бил, Ватан,
 Буюк, муқаддасан, мустақил, Ватан.

Замралар ардоқлаган ҳур сўздек,
 Муножоти мангудлик қаро кўздек,
 Улудликлар айвонига ярашди,
 Ассалому алайкум, дея ўзбек.
 Таърифнинг энг мағрур сўзга қил, Ватан,
 Буюк, муқаддасан, мустақил Ватан.

МЕНИНГ ЭЛИМ

Юзи истарали, кийимн одми,
Кўнгли мухаббатли шу эл меники.
Андиша роҳларни суяр кадами,
Кўли мурувватли шу эл меники.

Олам деб англаган кичик кишлоғини,
Ўчирмай яшайди ота чироғини.
Ойсулуви тикиб берган белбоғини
Севган саодатли шу эл меники.

Кетмондан бинодир ризкин чиройи,
Шамолда шовуллаб ўсар буғдойи.
Даласи кўённинг суйган саройи,
Бағри барокатли шу эл меники.

Орзусин сафласа синамас осмонга,
Дил ёзса ўхшашиб кетар найсонга.
Мушкулни кўп кўрган, чопмас осонга.
Сабр-каноатли шу эл меники.

Тафаккурни тиник акли орифим.
Сездим, танидингиз тинглаб таърифим.
Ха, тўғри тоildingиз иеми шарифим.
Удуг ўзбек отли шу эл меники.

ОЛТИНКЎЛИМСАН

Буюк Инак йўлида кўш киргогим,
Ойга етар олтин берар тупрогим.
Олтинкўл деб алашмай от қўймишлар,
Поэ-неъматин зиёда бир чорбогим.
Тангри тутган наснбаси мўлимсан,
Йўли ойдин, менинг Олтинкўлимсан.

Сулувларинг кулча юзи ширмоён,
Кўш белбоғли йиғитларинг шайдойн.
Тўй-тўйлашини хуш кўрасан, сен ахир
Мамлакатинг юз бойидан бир бойн.
Тангри тутган наснбаси мўлимсан,
Йўли ойдин, менинг Олтинкўлимсан.

Кўкларинг бор, ҳамалда дўл, селинг бор,
Лекин хар куз кўкрак керар феълинг бор.
Курашларда кураги ер кўрмаган
Шахлавонлар берган улуг элинг бор.
Тангри тутган наснбаси мўлимсан,
Йўли ойдин, менинг Олтинкўлимсан.

Сен ям-яшил олашим, хуш масканим,
Бенин имга кўзмунчоклар осганим.
Сендан сулув, тўзал тўша йўк менга,
Гарду хокни тавоф деб лаб боганим.
Тангри тутган наснбаси мўлимсан,
Йўли ойдин, менинг Олтинкўлимсан.

Истеъдодли болалари кўп,
 Манглайдан ўнар Андижон.
 Кўзларига тушмасин деб чўн,
 Дуога қўл очар Андижон.

Сирлар ичра силкиниб яшар,
 Гоҳ Ҳотам, гоҳ Хизрга ўхшар,
 Шовулаган ариқларига
 Олмаларин тўкар Андижон.

Камтар она, камеукум она,
 Беминнату безуғум она,
 Буюкларин ҳар ёнга йўллаб,
 Соғинса дард чекар Андижон.

Дўстлашади куёшлар билан,
 Сўйлашади кўз ёшлар билан.
 Илик-исенк саломлар келса,
 Чоренга нон тугар Андижон.

Болалари бол ялаган бой,
 Ковушларин киймас пойма-пой,
 Зуволаси ишкка қорилган
 Боши қўкка тегар Андижон.

Ўт сўздир у минг йиллик хатда,
 Насибаси чин бароқатда..
 Ҳурлик топган хур мамлакатда,
 Андижон бу, Андижондир бу.

Боғишамол сирларга панох,
Бобур ётган хуш зиёратгоҳ.
Гоҳ жилмаяр, йиглаб олар гоҳ,
Андижон бу, Андижондур бу.

Қатор терак барглари дафтар,
Ўкиб Хўтан арғи айтар.
Чўшон деса жаранглаб кетар,
Андижон бу, Андижондир бу.

Зангор кўприк зеб Куйганёрда,
Зангор кўшик куйлар баҳорда.
Юрагида ошқлик бор-да,
Андижон бу, Андижондур бу.

Йўлакларин безайди райхон,
Ёпгани нон, кутгани меҳмон.
Гўдагин ҳам сиз-сизлаган жон,
Андижон бу, Андижондур бу.

Ўзи кадим, қаримас сира,
Туғилади ҳар тонг боқира.
Онам деб бош кўйса Замира,
Андижон бу, Андижондур бу.

3

Юртлар кездим, нигоҳларимни,
Баланд тоғдай бинолар ютди.
Ҳар не кўрдим, кўрмадим фақат,
Андижондай дилором юртни.

Сочнопуғни кафтида қолган,
Болалигим – у хошник даврон.

Вужудим ўт тафтидан олган,
Юрагимга жодир Андижон.

Тор кўчалар тупроқларини,
Унутолмас товоним ҳамон.
Тунлар рухим чирокларини,
Ёндириши ростдир Андижон.

Мен шеър излаб келгандим Шошга,
Ё Раб, дарвеш умрим тўла сир.
Илхомларим ишиб кўз ёшга,
Андижондан келар барибир.

4

Сочпонуқлар тилаб кадрдон тойдан,
Жужук набирамга кокил ўраман.
Саломлар тераман Боғишамолдан,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Отам ётган тупроқ – хокиингда ишким,
Онам тутган игна чокиингда ишким.
Матога ранг сепган мокиингда ишким,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Шох Бобурни йнглаб кузатганимсан,
Ойимни Кўконга узатганимсан.
Соғиниچ кийнаганда тош қотганимсан,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Дардинг айтганимдинг Дукчи эшонга,
Жон тикди ҳақ дея бир кўзи олонга.
Хур қуилар келмади бизга осонга,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Қон сизган кунларинг бугун бир тарих,
Сўзлагич Сайфиддин хожи муаррих,
Қайта яшилланинг эй бағри сориг,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Завжаенин сизлаб ганирса эрлар,
“Сиз андижонликсиз англадим”, дерлар,
Райҳон йўлагиниғта сочилган шеърлар,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

“Дўшундек бу шаҳар танилди бир кур”,
Деб вайсаиша ёлғон,
Сен азал машхур,
Кечмишинг варақлаб кўрсенилар бир кур,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Негай, кичик жоним тапга сизмайди,
Тўзган хаёлларим ўзин йиғмайди,
Ярағ боғлаб туриб кўзим йиғлайди,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Шарифинг Туреуной Содикка тумор,
Ок рўмоли бошин ўраб турган ор,
Сўз айтса, бойчечак туғар кишда кор,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Бу аёл, бу заиф дема менни ҳам,
Тўмарис момомдир, Ойбарчин онам,
Фарзандларим фозилу ўктам,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

Гул уруг саралаб борар ёш-қаринг,
Улар мухаббатнинг тонган ганж, заринг,
Турар майдонда тик Замираларинг,
Андижон, мен сени яхши кўраман.

ТУПРОК

Тугилган чоғ илк йиғимни кучган тупрок,
Ўйнаб чоғсам зарра-зарра учган тупрок.
Қиёмат сели каткалоқлар бостирганда,
Ағдарилиб қатлам-қатлам кўчган тупрок.

Хар кўнгилнинг ўз гўшаеи бўлар ахир,
Ёт гўшада яйрамагай ҳеч бир бағир.
Ким адашган, ким алданган дунёдир бу,
Кетган бору: лек йўқ селдан кечган, тупрок.

Сен отамнинг кетмоғига илашган ризк,
Юрағига, жон-жонига ярашган ризк.
Тонгда юлдуз сўнмай чорик кийдирган сен,
Шомда юлдуз кўриб чорик ечган тупрок.

Онам десам тўликканим, азизим сен,
Суйиб, сизлаб тонган ўғлим, ҳам кизим сен.
Соғинчларинг ўртаб қайтсам сафарлардан,
Омонлашиб кўз ёшимни ичган тупрок

Билганим шу – бойлигим йўқ селдан ортик,
Сени менга Ташири ўзи этган тортик.
Сен боримсан – Ўзбекистон деган ВАТАН,
Мен борингман – сочилмасан ҳеч ҳам, тупрок.

ТИНЧЛИККА НИМА ЕТСИН

Тонгми, шомми – ҳар дамда
Дилдан ғанимлик кетсин.
Гул ярашган Ватанда
Тинчликка нима етсин.
Шовуллайди бугдойзор,
Сўкмоқлар гирди гулзор.
Кими а ёкибди озор,
Тинчликка нима етсин.
Фарқ таб пучни, сарани.
Дўст бўл, дўстингни гаши.
Шеър кани, қўшиқ кани,
Тинчликка нима етсин.
Дил чироғи – тараххум,
Юз чироғи – табассум.
Яйрағин, каро кўзим,
Тинчликка нима етсин.
Нурга йўғрилган олам,
Бахт деб туғилган одам.
Ҳақиқат зўр рўёдан –
Тинчликка нима етсин.
Ғаразликнинг йўлини тўс,
Ноним бор, кел, берай, дўст.
Билмасанг, билдирай, дўст,
Тинчликка нима етсин.
Итанинг кучи нима,
Савоб – жаннатга чиғта.
Ўзбекнинг гапи бигта:
Тинчликка нима етсин.

Осмон мусаффо-тозадур, учгани оккуш элим,
Мустакиллик ичра хеч бўлмагай хомуш элим.
Орзу-истакдин бино кун гўзал, кунлар гўзал,
Кўнгил озод хуш, элим, бу – обод турмуш, элим.

Хаволар мушку анбар, жамбилу ялпиз билан.
Шахд ила тушгай одим гул ёпинган из билан.
Садокат ҳам биз билан, мухаббат ҳам биз билан,
Кўнгил озод хуш, элим, бу – обод турмуш, элим.

Адолат зафар тонса, аламлар бари барбод,
Бу йўлда фидоларнинг айланурлар рухи шод,
Гул бўлур, гулзор бўлур, ўзбегим тонган ҳаёт,
Кўнгил озод хуш, элим, бу – обод турмуш элим.

Яхшилик ҳусни сийрат, яхшилик дилга зийнат.
Юраклар олий химмат, мулкидир ҳунар санъат.
Ўзбекистоннинг эгиз неmidир бугун жаннат,
Кўнгил озод хуш, элим, бу – обод турмуш, элим.

ЯНГИ ЙИЛИМ

Орзуга бой, хотамитой, янги йилим,
Келишларинг юртга чирой. янги йилим.
Ярашнинг бўлиб қорлар ёғиб турса,
Диллар оқлик тўлган сарой, янги йилим.

Ватан бизга Каъба янглиг таборакдур,
Тинч онла, обод турмуш муборакдур.
Не тонгким, ҳақ ёзмиш бизга буюк тақдир,
Кўкимизда куёшу ой, янги йилим.

Сендан элчи бўлиб келди яшил арча,
Ял-ял ёнди болажонлар қўшиқ айтса.
Саодатнинг шархи бунда ҳамма нарса.
Хоҳишларинг шу хойнахой, янги йилим.

Таширфинига арзийдиган тухфамиз мўл,
Бороримиз улуғ манзил. эрк очган йўл.
Музаффарлик хисларидан хайратлан, тўл.
Ўзбек эли чўмичи мой, янги йилим.

Юрагимнинг гуллари сенга тутай,
 Гардларингни авайлаб артиб ўтай.
 Меҳринг кўриб меҳрибон бўлиб ўсдим,
 Йўлларингда жонимни фидо этай.

Улуғимсан рафтори, рухсори хуш,
 Илдизлари бақувват чинори хуш,
 Мукаддаслик, буюклик сифат сенга.
 Чаманимсан гунчаси, нфори хуш.

Вараклаеам шажарамда нирлар кўп,
 Қалити ишк бўлган сеҳр, сирлар кўп.
 Асотирлар агар сафга тизилса,
 Майдонингда ботирлар, жасурлар кўп.

Ардоқдаги озодлигинг неми – мен,
 Омонликда ободлигинг ҳусни мен,
 Довруғингнинг давомчиси ўзимман,
 Жонда асрай Ваган деган хисни мен.

Дилнимсан-ку, ох, десанг тенг айтайин,
 Малҳам бўлай муҳаббатли байтдайин,
 Сенга фарзанд бўлишининг ўзи бир бахт,
 Қутлуғ қадим боғларинг кенгайтайин.

Муҳаббатта ёри дамлар

Бунча узок қолди тахтда айрилиқ,
Тини тиконларини оғриғи ўзун.
Шодлик деганларни бокмас қайрилиб,
Мени ёлғизлатиб қўйманг, азизим.

Маккора хижронлар кўзида мазах,
Сабрлар сарғайиб борар беизни.
Жимликка ёйилган видолар – дўзах,
Ёлғизлатиб қўйманг мени, азизим.

Дилдошевиз кўнглини эгаллаб бир-бир,
Қайи у дашқарларни тикади кўзини.
Дардлар кул қилди, аламлар асир,
Ёлғизлатиб қўйманг мени, азизим.

Кўнгли деворида соничининг нақши,
Овутиб чарчадим ўзимни ўзим.
Ёлғизлик худонинг ўзига яшини,
Мени ёлғизлатиб қўйманг, азизим.

Менинг излаганим сен эдинг, ахир,
Истадим – кўнглингга чиқсайдим эга.
Факат ўтинчимга очмадинг бағир,
Сенинг излаганинг бўлмадим нега?!

Яйрасам жамолнинг кўриб яйрадим,
Йиғласам кўз ёшим оқди сен учун.
Сенга томон юрдим юрсам бир одим,
Зорикиб кутганинг бўлмадим нечун?!

Билмадим аламнинг йўқмиди чеки,
Қочиб кутулгани хатто ўлмадим.
Чехрангдир йўлимда йўликча неки,
Айт, нега йўлдошинг бўлмадим?!

Қарё не танаганим, мана карогим,
Гулзорми? Севгимдан яралар минг-минг,
Ғажданиб осмонга етди сўрогим,
... нега бўлмадим сенинг севганинг?!

* * *

Бунча баланд осмон бўлдинг, севгилим,
Ёмғир қорларини беаёв осмон.
Қара, очилмади ўндан бир гулим,
Озорларини росту шафқатини ёлғон.

Бироз офтоб бергин.
Қаҳрингни хайда.
Сочимга ёшипти сен ёғдирган қор.
Адашдим, саодат манзилни қайда,
Қайда ҳаётимни топмаган баҳор?

Авраб ҳолдан тойди, чарчади сабр,
Озғинлаб тугашга етди снётин.
Сен билмайсан чоғи осмонлик надир,
Муҳаббат нимадир – билмайсан чоғин...

* * *

Мени тушунади кўкларим.
Саратон ҳам тушунар таниб.
Учган сарик дардларим тўнлаб,
Тушунади куз ҳам ўртаниб.

Изғирини, қорларини билан
Етиб келар аёз беолқини.
Юрагимнинг зорларини билан
Омонлаша бошлар бояқини.

Тўрт фаслни хайрон қаратиб,
Яна ёлғиз... Яна ғарибман...
Сизни ҳаётимда яратиб,
Ҳаёлотим учра юрибман...

ДУНЁНИ ЎРАГИМ КЕЛДИ...

Кўз очдим, юзимни сизлар субҳидам,
Тикилсам, тўрт тараф тўлимни сеҳрга.
Гулкосалар қўйди лабимга шабнам,
Дунёни ўрагим келди меҳрга.

Кўнглим-ай, кечаги дардларинг қўйини.
Тебрангин, энг гўзал ўйларга чўмгин.
Бу фурсат... хаммани тенг севини мумкин,
Дунёни ўрагим келди меҳрга.

Ким риё узатди, ким оғрик... Бас, бас,
Сени ҳамал суйсин, аёзлар эмас.
Мўъжиза дайридан эшитилар сас,
Дунёни ўрагим келди меҳрга...

Сеҳр бер – Буюк сўз, Буюк мухаббат,
Ўзимни бахш этдим сенига мен,
Узуни туларимдан кувгиндир гафлат,
Бедор гулханларга сипгамен.

Юлдузлар термилла-термилла сўнар,
Овозсиз йиғимни англаб отар тонг,
Йиғимга урилиб кетар минг хунар,
Йиғимга урилиб яраклайди онг.

Сеҳрингни танимай “ишк, севги...” деган
Шовкинлар ичида йўксан, Мухаббат,
Арзон розга чилаб бошингни еган
Соткинлар ичида йўксан, Мухаббат.

Жошимга лаззатли оғрик сўрандим,
Ўмиримнинг чиройи бўлсин ёнишлик,
Мухаббатни таниш нима, ўргандим,
Сени танишлик, бу – жон ўртанишлик...

Меҳрингизни саодат деб суйиб яшар,
 Қаҳрингизни эркаликка йўйиб яшар.
 Қирқта жони бор десаңгиз, қирқовин ҳам,
 Пирим дея пойингизга қўйиб яшар.
 Ёлгон ёрлар айланмасин уйингизда,
 Аёлингиз омон бўлсин уйингизда.

Уй-жойига бахш этар бор илхомини.
 Қўрганмасиз эккан жамбил-райхонини.
 Қуймаланиб тансенк таом билан кутар.
 Қовоғидан қорлар ёккан султонини.
 Ўзга ёрга чалғимасин хаёлингиз,
 Омон бўлсин уйингизда аёлингиз.

Фарзандларни оқ ювиб, оқ тарайди у.
 Сизга ўхшаш чиройидан яйрайди у.
 Рўзгорининг баланд-пастини ошқор этмай.
 Шаънингизни муҳаббатга ўрайди у.
 Ишқу имон ҳамиша сиз гомон бўлсин.
 Уйингизда аёлингиз омон бўлсин.

Ёра деб гул экдиму, гул ранги сомон бўлди.
Интизорлик чекдиму, дил занги ёмон бўлди.

Раҳми йўк паноҳимнинг, билмадим гуноҳим не?
Етган жойи оҳимнинг бузутди осмон бўлди.

Гулшаним бор, ул ёр йўк, нома тутган наҳор йўк,
Юрагимни чаккан чўғ кўзимда найсон бўлди.

Лахзалар талхми, тахир, васли ором йўк ахир,
Йўллари дашту тақир, севгилар сарсон бўлди.

Дард этиб кўнгиш уйин, ким чалар қайғу куйин,
Билмадим, менга кийин, ул ёрга осон бўлди.

* * *

Нега – дейман, – нима учун? Энди нетай?
Синдролмас кунлар кўнгишим саволини.
Хиёнатнинг тўшин кийган дунё қандай
Кўтаради мухаббатнинг уволини.

Тиғи баланд гумонларим ўтар тилиб,
Тун тортолмас ёлгонларнинг малолини.
Гуноҳларга ботган дунё қандок қилиб
Кўтаради мухаббатнинг уволини.

Оқиб ўтар сувлар билан қанча рўё,
Аямайди ариқларнинг зиллодини.
Бу пойма-пой қовми кийган подон тўё

КЕЛ, КЕЛСАНГ-ЧИ, СЕВГИЛИМ

Юлдузлар кўп, ой тўлди.
Нур ўнади боғ йўлини.
Васинини соғинтирган –
Кеча сулув, тун сўлим.
Дарё бўлди бу дилим.
Қайдасан, кел, севгилим?

Сенда кўнглим йўк дема.
Араз нима, кек нима...
Хаёлимда ой юзини
Орзуланиб боқдима.
Дарё бўлди бу дилим,
Кел, қайдасан, севгилим?

Гулда хушинингни кўрдим.
Шеърда немнингни кўрдим.
Сулув тунининг бағрида
Севгидан сармаст юрдим.
Дарё бўлди бу дилим.
Кел, қайдасан, севгилим?

Кўнларимни кийнаб кўйдн саволлар,
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?
 Эшитганда ойдн-ойднн хаёллар,
 Кўзларингиз қораснда борманми?
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?

Севги сазин синоат, сеҳри кучли,
 Сопишганда илти ан меҳри кучли,
 Дил деворга ўйли ан муҳри кучли,
 Кўзларингиз қораснда борманми?
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?

Кўеш ўтни ошик дилдан қарз олар,
 Кўйлаганда сандувочлар дарс олар,
 Муҳаббатдан гуруни кетган лаҳзалар,
 Кўзларингиз қораснда борманми?
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?

Ишк дайрида ким олтир, ким ногавон,
 Қай дил орзу, қай дил аламу армон,
 Қаландардан кўшик етса ногаҳон,
 Кўзларингиз қораснда борманми?
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?

Бахт бойласн йилитишям, кизниям,
 Чин дил айтиш севдим деган сўзниям,
 Кўзларимдан ҳеч кетмайсиз, сизниям
 Кўзларингиз қораснда борманми?
 Боғи баланд кўнглини изга ёрманми?

МУҲАББАТНИНГ ШАМЛАРИ ЎЧМАС

Дўстни доншмандим, эсингда турени,
Ошиқлик кўнгилдан кўнгилга кўчмас.
Селу жала куйсин, довул ўкирсин,
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.

Гувоҳдир қояга тўш урган бургут,
Гувоҳ чумоқлар тишлаган умид.
Айтсин атиргулдан келган хушбўй хид,
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.

Фарҳод тош сурганда чиққан булок у,
Ширин кўзларида ёнган чирок у.
Адашган лаҳзалар берган сўроқ у,
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.

Ўзингни енгинга етса агар ҳад,
Сувратдан сулувроқ яралса сийрат.
Қасам керак эмас, керакмас тилхат,
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.

Қадр қилмаганини қаритади, чини,
Яхшининг зулматин аритади, чини,
Бир кун қабрингни ҳам ёритади, чини,
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.

* * *

Кувончмиди, кайғумиди аслида,
Халы килар ўзи мени мухаббат?
Куйиб-куйиб куйладим ёр васлида,
Аямади сира мени, мухаббат.

Тушларимга кираверар бир дийдор,
Тўлдирди юрагимни махобат.
Уй онаман соғинчлари этиб зор,
Аямади мени сира мухаббат.

Аямади, ёндирди гулхани,
Интизорнинг лаҳзалари бешафкат.
Кайда ўзи бевафонинг гулшани,
Тушунмади нега мени мухаббат?

Бетараххум қани, бағри тош қани,
Бир ингоҳи дардларимга табобат.
Кайсар дилим ёр этмади бошқани,
Тушунмади нега мени мухаббат?

Ёрсиз келган баҳорларни нетаман,
Атиргулнинг аразлари катма-кат.
Кўчалардан куйиб куйлаб ўтаман,
Қаламларлар қилди мени мухаббат.

Гўзал гулзор, гулобу жом
Хусн Боғи Эрамларга.
Жаранг берди улуғ айём,
Шакаргуфтор ўланларга.
Муҳаббат ёр бу дамларга.

Умрларга самар инди,
Атиргулдай умид унди.
Борар манзил аниқ эрди.
Келар қувват қадамларга.
Муҳаббат ёр бу дамларга.

Саломлашди, юз очди гул,
Кўнгили тонди кўнгилига йўл.
Ўнгиларнинг бари норғул,
Ярашди хур санамларга.
Муҳаббат ёр бу дамларга.

Атир сочган сабо – хурлик.
Сахар кучган наво – хурлик.
Ҳамма дардга даво хурлик.
Эшик ёпгай аламларга.
Муҳаббат ёр бу дамларга.

Омад тутса бошингга офтоб,
Дилдошларга кўрсатгин хушрўй.
Адаштириб кетмасин сароб,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Ортар лаганбардоринг чунон.
Кимга рақиб, сен кимга нишон.
Кетмай туриб келган обрў, шон,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Қай қўлда гул, қай қўлда омбир,
Кўзларингни тўсмасин кибр,
Адо бўлмай сарғайган сабр,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Дилозорга Ҳак ўзи гувоҳ,
Қайтим берар озору гуноҳ,
Қулфат етиб келмай баногоҳ,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Чин дўст кадри йиқилмай туриб,
Иззаг чокнинг сўқилмай туриб,
Гул-япроғинг тўқилмай туриб,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Фарқлаб буғдойи, арпа, тарикни,
Суянчим де тоза борликни.
Унутмагин эски чорикни,
Ўтган кунни бир бор эслаб кўй.

Дарёдил онамнинг меҳридан масрур,
Кулларин бегубор – гўзал болалик.
Соғинсам – кўнглимга кириб келар нур,
Ўйласам – ўйларим гулу долалик.

..Онам ўриб кўйган сочим бир қарич,
Учига бойланган шилликларин ок.
Дадам олиб берган қовушчам ғарч-ғурч,
Қувончимга шерик лағта кўғирчоқ.

Қушлар қапотига осилиб учган
Ниғохимда гўзал орзу бор эди.
Арик сувларидан ховучлаб ичган
Онларим шу қадар бахтиёр эди.

Ўша бахтиёрлик тоғини бугун
Соғинаман, излаб топмайман факат.
Орзиқиб кўмсайман (дилда минг тугун),
Қайдасан, болалик – бегубор хилқат...

Гуллаган ўрикзор – мухаббат боғи...
Нега гулларимга кириб имлайсан.
Кеч кузга етгунча йўлниги чарчоғи
Жондан тўйдирганини билмайсан.

Гуллаган ўрикзор – мухаббат боғи...
Изларим омонни кучокларинида.
Хуш бўйинида борми кўнлим ардоғи.
Иемим тебранарми титроқларинида.

Гуллаган ўрикзор – мухаббат боғи...
Кўзимдаги дийдор эгаси қани.
Дилида ёнганми нобол чироғи,
Арзирми севгида кечиб топгани.

Гуллаган ўрикзор – мухаббат боғи...
У ҳам йиғлайдими ёлғиз қолган найғ.
Сувратим асарарми кўзини қароғи,
Соғинида борми биз ёдлаган байғ.

Гуллаган ўрикзор – мухаббат боғи...

Мен зерикдим рухни ранжлар йўқларидан,
Тўйдим кўнглим жарга кулаб йиғларидан,
Билармисиз зерикишим, гўйинларим,
Тилингизнинг тилларидан, тилларидан.

Оғрикларим томирдами ё тандалар,
Кетиб бўлди лабимдаги бор хандалар,
Кучсизлигини тап олди-я газадалар,
Тилингизнинг тилларидан, тилларидан.

Умид эди санчадайин узилганим,
Тўртта тулим тўртта хайрон тизилганим,
Аскетмади шоир бўлиб сўз билганим,
Тилингизнинг тилларидан, тилларидан.

Кўклам нима, келиб бўлди меннинг кузим,
Пушаймоним бўйнимдаги сарик чизим,
Дарахларим дардакш бўлиб тилар тўзим,
Тилингизнинг тилларидан, тилларидан.

Кетай десам агроф гавжум... орим турар,
Қолай десам адо сабрим – зорим турар,
Кун-кун сари кўксимда муз, корим турар,
Тилингизнинг тилларидан, тилларидан.

Рухсорини рўмолида тўсган киз,
 Иффаг, ибо саройида ўсган киз,
 Дардларимни сизга кандок етказай,
 Дил боғимда сарин елдай эсан киз,
 Рухсорини рўмолида тўсган киз.

Сизмидини из шох Машрабнинг бўётиши,
 Сиз ҳақлами Жаҳон Отини чиётиши?
 Бошим қўйсам кўнармикин остона,
 Рухсорини рўмолида тўсган киз,
 Иффагбегим саройида ўсган киз.

Хусенинигизга юлдузлар ошик чоғи,
 Кўз ёшига тўлибди гул япроғи,
 Йиллатса не мени ҳам хижрон доғи,
 Рухсорини рўмолида тўсган киз,
 Иффагбегим саройида ўсган киз.

Билмам қачон хаёлимни олдингиз,
 Юрагимга бека бўлиб қолдингиз,
 Ўзбекойим бўлса керак отингиз,
 Рухсорини рўмолида тўсган киз,
 Иффагбегим саройида ўсган киз.

Кўнгилини бой этар севгининг дарди,
 Кўзни чароғ этар йўлларини гарди.
 Элининг момолари бир сўз айтдилар:
 Хар сулувни севсини йигитнинг марди.

Умр деворини номус, ор тиклар,
 Дилга не юкласа садокат юклар.
 Ишк бобида айғиб кетди буюклар.
 Хар сулувни севсини йигитнинг марди.

Яхлит чаман эрур ошикка очун,
 Кизгонмай жон тутар бир изхор учун.
 Нигорон нигоҳлар сўзлаб турар чин.
 Хар сулувни севсини йигитнинг марди.

Эй кўзлари хумор, эй офтобжамол,
 Толенингга тотин берсин десанг бол.
 Муҳаббати бугун дилни таниб ол.
 Хар сулувни севсини йигитнинг марди.

* * *

Сизсиз динда йўқ ёғдулар,
Тушунмайдн тош – нарқулар.
Ўт томчилн кнприкларга
Илинмайдн хеч уйкулар.

Игво, гийбат дунёлари
Гавжумлашар кун-кун сари.
Саргайган ул хазон – бари
Сиз сезмаган хис-туйғулар.

Сизсиз ғурур хам ор йиғлар,
Ёғиб сочларга қор, йиғлар,
Қилар ишини келиб э... вох...
Ўзи хайрона жодулар.

Сизсиз гуллар барги тўзғин,
Овоз берган қушми, кузгун.
Ёлғизликнинг дарди ўзғин,
Жонини куч ай минг кўркувлар.

Кўнгил сизсиз ошини нетсин,
Қайси сахро. даштга кетсин.
Узун-узун тушларини
Окизмайдн хатто сувлар.

Ё Раб, йўллар тўлар чоҳга,
Омон тўлар дуду оҳга,
Бу айрилик, бу гуноҳга
Ким айтади тазаррулар.

Нури нафис ҳилолим,
Васлингиз ўй-хаёлим.
Саҳройи ташнадилман,
Сиз чашман зилолим.

Иформиди йўлингиз,
Оловмиди дилнингиз.
Асалмиди, қандмиди,
Бегим деган тилнингиз.

Кўзларингиз каро чўг,
Кипрингиз найза – ўк.
Бу оламда мен учун
Сиздан сулув санам йўк.

Севги деган саз учун,
Толе тутар роз учун.
Жонини тутай, нигорим,
Бегим деган ноз учун.

Офтобжамол қоши камонман,
Кимга орзу, кимга армонман.
Аскар йиғит рози дил айтса,
Оловланган моҳитобонман.

Аскар йиғит, мағрур кад йиғит,
Алломинишдай жасур, мард йиғит.
Ойбарчиним десангиз мени,
Тутай ишқу салокат, йиғит.

Эл осуда, осмон беғубор,
Унинг сиздек посбони хунёр.
Сиз деганда ифтихор билан,
Куйлайдиган кўшиқларим бор.

Кокиллари жон риштангиз мен,
Парвонангиз, сариштангиз мен.
Сизга бир кун генералликни
Тилаб юрган фариштангиз мен.

САДОҒА

Қўшиқ

Сиз деганда дилу жоним чўгланур,
Рухсорингиз хар лахза бир йўкланур,
Қаддингизни кизғошибми, кирк ўрим
Кокилнингиз белингизга чулганур.
Фидойиман севдим деган садога,
Жон-жаҳоним пойингизга садога.

Хуснингизга на қиле бор, на тимсол,
Офтобойим очиб берар бунда фол,
Чеккангизга чирой тутса агар гул,
Толбаргақлар тақиб кўяр мажнунтол.
Фидойиман севдим деган садога,
Жон-жаҳоним пойингизга садога.

Хаёлимда сарин елдай эсан сиз,
Ой юзиш ошнок рўмол тўсган киз,
Мен ошиққа бир боксангиз, на қилар,
Ифғат ичра, ибо ичра ўсган киз.
Фидойиман севдим деган садога,
Жон-жаҳоним пойингизга садога.

Сулугга гул, гулларга тароват ярашгайдур.
Йигитларга мардлингу салобат ярашгайдур.

Ўсмалар кўяр санам, кайрилма кош килкалам,
Кўзгу бағрига бу дам малохат ярашгайдур.

Хижрон жонларга жафо, ўтар кунлар бесафо,
Севган кўнгилга вафо, садокат ярашгайдур.

Окқуш изхори кўлга, булбулнинг зори гулга,
Яхшилар юрган йўлга шарофат ярашгайдур.

Ошикми шамеу камар, дил рози кумуш камар,
Муhabбат ёндирса гар, харорат ярашгайдур.

Юрагимга ботган инш
Бўлди энг гамгин хонинш.
Ишким хатоларини
Қучоқлаб йиллар болинш.

Йўл карайман сўз демай.
Йўл жим турар гам емай.
Биров биллибми, билмай.
Ёнянман, куним ёнинш.

Хабарчи куш келмайди,
Кутганимни билмайди.
Хеч тушуниб бўлмайди,
Осонми ишдан тонинш.

Гарчи сўз йўк тилимда,
Айтарим оқ гулимда.
Нетай келмас кўлимдан,
Васлингизсиз бахт тонинш

ИККИ ДУЭТ

1

ҚИЗ:

– Гул ёпишган ўрикзорлар дилга яқин,
Дунё куйчи, дунё хофиз, дунё оқин,
Ок орзулар оккуш бўлар самоларда,
Дарёдилсиниг туйгуларни тўлкиш-тўлкиш.

Накорат:

Хурлик топган элнинг кўнгли хуррам бўлар,
Кўрганларни чаман бўлар, байрам бўлар.
Камол топдик, севилик биз, севадик бизлар,
Юрагимиз мухаббатга Ватан бўлар.

ЙИГИТ:

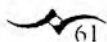
– Жонлар фидо ёр сочларни боғласа гар,
Гангдир бизга хуш нозлари доғласа гар.
Ишк йўларини ою офтоб ёритгайдур,
Бахт биздадир кўнгли ўзини чоғласа гар.

ҚИЗ

– Фаслларнинг фазилати хуш рангларда,
Табассуми, таровати бор тошларда,
Олам гўзал ошикларнинг нигоҳида,
Дил изҳорлар айтилади оҳанларда.

ЙИГИТ:

– Севиш анлар сайр этса, йўл яйраб кетар,
Севинчидан сандувочлар сайраб кетар.
Саболарнинг ташингани мушқу анбар,
Олам яна яшиаб кетар, яшиаб кетар.

ЙИГИТ:

– Не мўъжиза рўй берди, билмам,
Ой юзинга хуморман, хумор.
Ярашади позинг ҳам бирам,
Самандарман висолингга зор.

КИЗ:

– Ишк яшайди кўнгилда, кўзда,
Бол тўнлай и лабдаги сўзда.
Нозимизни кўтарасиз-да,
Биз хуринди жаҳонмиз, эй ёр.

ЙИГИТ:

– Ошқликми бу ўзи, нима,
Олов тўлиб борар бағрима.
Ёнаяман, ёнмагин дема,
Самандарман висолингга зор.

КИЗ:

– Сехр кўрдим нолишингизда,
Исмимиз бор хопшингизда.
Айланайин ёнишингиздан,
Биз хуринди жаҳонмиз, эй ёр.

ЙИГИТ:

– Остонагни ўнган кўчаман,
Соғинч шароб тутар, ичаман.
Ором деганидан кечаман,
Самандарман висолингга зор.

КИЗ:

- Қайси ошнқ соғинч туймаган,
Остонага бошини қўймаган.
Шоҳ Машрабдай дилни ўймаган.
Биз хуршиди жаҳонмиз, эй ёр.

ЙИГИТ:

- Тўқилгани оқ қоғозга байт.
Дилни тўлғини хофизман бу пайт.
Қўнғини га йўл қайда ўзи, айт,
Самандарман висолни га зор.

КИЗ:

- Қўнғинга йўл атиргулдадир,
Изхори дил ширин тилдадир.
Зор куйланга арзиймиз, ахир.
Биз хуршиди жаҳонмиз, эй ёр.

ЧАНҚОВУЗЛИ, ХОЙ СУЛУВ

Кўшиқ

Тоғ ўраган кишлокнинг
Ўғиллари Алломши.
Қизин сочи мунчокли,
Лабларида чанковуз.
Чанковузли, хой сулув,
Карашимага бой сулув.
Севдим сени, севмасанг
Менинг ҳолим вой, сулув.
Ким экан деб бу ошиқ,
Олмагин ҳеч хавотир.
Айтарларим ўт кўшиқ,
Аждодларим Асоғир.
Сочларингнинг мунчоғин
Онанг ўзи тақибми?
Ошиқларинг кўп чоғи,
Бари менга рақибми?
Бир жилмайиб кулсанг сен,
Дил деганим чилпарчин.
Алломишинг бўлсам мен,
Бўлсанг кани Ойбарчин.
Шартларингни айг, сулув.
Синовингдан ўтарман.
Тулпор миниб безулув.
Кўпқарингда ютарман.
Чанковузли, хой сулув,
Карашимага бой сулув.
Севдим сени, севмасанг
Армонинг шу, Ойсулув

* * *

...Сизга етмоқ учун бир тош навраста
Бардаги шудрингга айлансам қани.
Офтоб нурларига плашиб аста,
Сизнинг манзилгача учиб боргани

Кўзимдаги муңлар кетгай тўкилиб,
Зулматдаги кўнглим ярақтай бошлар.
Туйғулар камали ан зиндон сўкилиб,
Гулдаб юборарди қон-қора тошлар.

Мен етсам... Сиз қутган бўлаиғиз илҳак,
Лаҳзалар умримнинг дардин оларди.
Тақдир ёзиimini ўзгартириб Ҳак,
Аччиқ қисматимни ҳайдаб соларди...

* * *

Кенгликларни тўсди кўзимдан
Қутмаганда тушган туманлар.
Тишин қайраб келар изимдан
Ялмоғиздай хунук гумонлар.

Видо айтар гулнафас қушим
Ҳазон фаслини суймаган қушдай.
Сўзлай десам чиқмайди ушим,
Бўғзимга тош тикилиб муштдай.

Не алам бу, тошлари тоғдек –
Қушларимнинг бошини ёради.
Муҳаббатнинг жон-жони оғриб,
Туш кечада кетиб боради...

Қаро сочим толлим-толлим,
Оккуш бўлди ок хаёлим.
Забонимнинг хаерати йўқ,
Мен тонган ишк шунча золлим.

Каранг, кушлар жуфт-жуфт учди,
Юрагимга ўтлар тушди.
Хар кўнглининг теги бўлар,
Дунё менн дардга кўшди.

Ишк дарсидан не илладим,
Тун бағрини мен тилладим.
Сиз адашган йўлга бокиб,
Жон чиккудай жим йилладим.

Райхон хушбўй, аммо гулмас,
Ишк дегани очик йўлмас.
Кўзимдаги сиеҳ ёзени,
Сизсиз менниг бахтим кулмас.

Дилнимдаги дардмиднигиз,
Сиз мен кутган мардмидингиз.

Томчи тутавериб голди кипригим,
Дардилларга дилдош бўлдим хокисор.
Севги дарёсига тушди кўпригим,
Белбоғли бир бек йиғитда кўнглим бор.

Сочларимни гулнафас шамол силар,
Сирларимни билмадим қайга элар.
Ўзи а ёрни ўйласам йиғи келар,
Белбоғли бир бек йиғитда кўнглим бор.

Кўклам сепин кўзларим хуш кўради,
Кашталарим ойдан инак сўради.
Онам сандик очолмай жим юради,
Белбоғли бир бек йиғитда кўнглим бор.

Хаёлларим ҳамал кўрган настарини,
Ўрикзорнинг ок рўмоли дафтарим.
Майсадаги шудринг бўлди айтарим,
Белбоғли бир бек йиғитда кўнглим бор.

Сочингизни ўпса шамол, менга ғаним,
Рашк ўтида ёна бошлар жону таним,
Севги тўла чашма эрур тоза дилим,
Сезмасангиз нелар қилай, нозаниним.

Севги тўла чашма эрур тоза дилим,
Сезмасангиз нелар қилай, нозаниним.

Дил кўнириб жўшиб турар чоғларида,
Қолдирасиз мени алам доғларида,
Соғингирган мухаббатнинг боғларида
Кезмасангиз нима қилай, нозаниним.

Севги тўла чашма эрур тоза дилим,
Сезмасангиз нима қилай, нозаниним.

Айрилиқнинг аёзиде какшадим-а,
Хуржун бўш девонага ўхшадим-а
Юрагимни пойингизга тўшадим-а,
Келмасангиз нима қилай, нозаниним.

Севги тўла чашма эрур тоза дилим,
Сезмасангиз нима қилай, нозаниним.

Етай десам етказмади йўлларим-а,
Тошга тўлди, каранг, ўнгу сўлларим-а,
Сарғаяди сизга деган гулларим-а,
Узмасангиз нима қилай, нозаниним.

Севги тўла чашма эрур тоза дилним,
Сезмасангиз нима қилай, позанним.

Жола тинар еубхидамлар сабосидан,
Дола унар Лайлиларининг навосидан,
Кўшнингизнинг баланд кибру ҳавосидан
Безмасангиз нима қилай, позанним.

* * *

Тилакларингизни эди дилнингизнинг,
Гуллар гўзал туйғуларингиз туйдирди.
Дайди тошлар гўснб тушди йўлимнинг,
Юракенгизлар юрагинингиз куйдирди.

Билмадим тунгизни ё, кунини ё,
Армон менга кўйлагинингиз кийдирди.
Қараб туриб индамадингиз сен, дунё,
Юракенгизлар юрагинингиз куйдирди.

Сайлаганим севганимнинг сезмади,
Аямади, жон-жонимдан туйдирди.
Оҳлар урдим – нишагинингиз бузмади,
Юракенгизлар юрагинингиз куйдирди.

Ишк боғинингиз гули кўзга тўтиё,
Тушларимнингиз хуш таъбирга йўйдирди.
Табибимнингиз тоғингиз бергингиз сен, дунё,
Юракенгизлар юрагинингиз куйдирди.

КЎЧАНГИЗДАН ЎТГАНИМ ЎТГАН

Машраб бўлдим ўзим ҳам сезмай,
Бир дийдор деб аламлар ютган.
Дарчани издан кўзимни узмай,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Эй юзи гул, лаблари гулканд,
Деворини из бунчаям баланд.
Юрагимни ўтгани найванд,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Шамолларга рашким келади,
Мен ҳам девор ошгим келади.
Ким тушунар, кимдир кулади,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Соғинмайсиз мени сира ҳам,
Ёмоиманми шунча, маликам.
Васингиздан тиланиб малхам,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Нахот кўнгил йўлимиз айри,
Сарғайтирди севгинишг сайри.
Борми мендек гадога хайри,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Оловланди соғинчинг чўғи,
Азоб экан хаддан орғиғи.
Бир кўриниш беринг ҳеч йўғи,
Кўчангиздан ўтганим ўтган.

Кегаверар кайсар кадамлар,
Нетай дарвеш килди бу дамлар.
Нима деса деса одамлар.
Кўчаиғиздан ўтганим ўтган.

* * *

Ўт бўлиб соғинччи из жону танда.
Сизни кўриш келди, ёр, бу чаманда.
Ишқини из оташлигин билмасмиен.
Чанда бўлмас бу олов чирмаганда.
Қолди бу жон хажрини из қаҳрида, ёр,
Толди бу жон айрилик наҳрида, ёр.

Турилар тортиди таранг арқонини,
Яйратиб кайтди қаран осмонини.
Қайтмадини из инк деган гудшанга сиз,
Ортириб кайтган баҳор хайронини.
Қолди бу жон хажрини из қаҳрида, ёр,
Толди бу жон айрилик наҳрида, ёр.

Сизни севмоқлик гунохи биздадир,
Бир гунох йўл пойлаган жуфт кўздадир.
Бизни ҳам суйиш кўнгиб бордир, вале,
Унда фарёду алам бир сиздадир.
Қолди бу жон хажрини из қаҳрида, ёр,
Толди бу жон айрилик наҳрида, ёр.

Сочларингиз толбаргаги
 Кўнгирокли, Ойгулим,
 Васлингизга зор юрагим,
 Қаранг доғли, Ойгулим.
 Ортиб борар армонларим,
 Огриб борар жон-жонларим,
 Ишким бутун, кўнглим ярим,
 Кўп сўроқли, Ойгулим.
 Толбаргаклар толасенга
 Бойланг мени, Ойгулим.
 Кўзларингиз корасенга
 Жойланг мени, Ойгулим.

Қорлар кетиб ариқчалар
 Милдирани, Ойгулим,
 Энди баҳор боғни гулга
 Тўлдирани, Ойгулим.
 Араз-араз зериктирди,
 Зебо чехра зориктирди.
 Билмайсенг-да хижронингиз
 Ўлдирани, Ойгулим.
 Толбаргаклар толасенга
 Бойланг мени, Ойгулим.
 Кўзларингиз корасенга
 Жойланг мени, Ойгулим.

Қор сувида оқар бўлди
 Айтар сўзим, Ойгулим,
 Адашмасин ишким йўлда.
 Тиланг тўзим, Ойгулим.

Севгига сук самандарман,
Хуржунн йўк калаидарман,
Машрабдилли дарбадарман,
Ошик ўзим, Ойгулим,
Толбаргаклар толасига
Бойланг мени, Ойгулим,
Кўзларингиз корасига
Жойланг мени, Ойгулим.

* * *

Мажнунтолар бош олган соҳил
Дийдорлардан мунаввар хилкат,
Билар сабрим ранглари захил,
Бир бевафо билмайдн факат.

Хотиралар хира бир туншдай,
Синиб борар илмиж бехушдай,
Муҳаббатсиз олам бўм-бўшдай,
Бир бевафо билмайдн факат.

Бу ҳаётнинг баланд-пастиди,
Дил кечмади ишкни касидан,
Бонга қорлар ёғди дастидан,
Бир бевафо билмайдн факат.

Юрагим-ку уриб турибди,
Аммо шўрим қуриб турибди,
Севдирган Ҳак кўриб турибди,
Бир бевафо билмайдн факат.

Юрагимнинг кат-катига
 Кўмиб қўйганим полам.
 Сабримга, тоқатимга
 Томирлар ёйган жолам.
 Эй кўнглимнинг суйгани.
 Бормиёиз соғу омон?
 Унутдингизми мани,
 Хаёлим сизда ҳамон.

Фурсат кетди бахорни,
 Саратонни қувалаб.
 Ўтирофни, инкорни
 Ҳеч аямай жувалаб.
 Дардим қун-қун зиёда,
 Юрагим тўла армон.
 Бормиёиз бу дунёда,
 Хаёлим сизда ҳамон.

Ўндларга елка тутдим,
 Тотиб алам зарбини.
 Ардоклаб, асраб ўтдим
 Бир суйгичнинг қалбини.
 Шеърлар ёздим бир талай.
 Сатрлари нафармон.
 Омонмиёиз, харкалаёй,
 Хаёлим сизда ҳамон.

Мен севдим-у, ёрим севди бошқани,
Тўлган дилим тўкилмас кўзёш қани.
Ўйденз қолган хайрона бу бошимни
Қайси тошга урай, ўшал тош қани?
Мен ёр севдим, ул ёр севди бошқани.

Дийдор тилаб бу дил мастона, найлай.
Мен эгилган манзил остона, найлай.
Эл ичинда ишқим афсона, найлай.
Туганмас тоқат қани, бардош қани.
Мен ёр севдим, ул ёр севди бошқани.

Кўкламларим кетди, кетади ёзим,
Куйибдимни, кўлдан кўчибдур гозим.
Машрабона оҳанг ичибдур созим.
Холим кўрсин юзлари куёш қани,
Мен ёр севдим, ул ёр севди бошқани.

Рутубатда рангинг сомон бўларкан,
Қайгу-алам бир сен томон бўларкан.
Севгинг снса ёмон, ёмон бўларкан,
Бошим тошга урай – ўшал тош қани,
Мен ёр севдим, ул ёр севди бошқани.

Ёрдан хабар берди саболар,
Юрагимга тўлди наволар.
Хнжронзада кунлар огриғини
Шу оҳанглар сеҳри даволар.
Ёрдан хабар берди саболар.

Дўстим бўлар майда ёмғирлар.
Кафтларимга тутар чоғирлар.
Онажоним кўрса яйрарди
Ювилганин дилдан рўёлар.
Ёрдан хабар берди саболар.

Тиниклашиб кетар тафаккур,
Дил уйимга кнриб келар нур.
Улуғларим айтгани каби,
Жаннат бўлар икки дунёлар.
Ёрдан хабар берди саболар.

Замиранинг офтоб сўзи бу.
Маст айлаган гулоб сўзи бу.
Осмон билан ернинг устунни
Муҳаббатли меҳригиёлар.
Ёрдан хабар берди саболар.

Баргларда хаёлим бор,
 Куз келмайши тўкилди.
 Парвосиз бўлди дилдор,
 Кўшиги а дард экилди.

Тақдир тоти шўрмиди,
 Туйиуларим гўрмиди.
 Адашдимми, билмадим,
 Ишкнинг кўзи кўрмиди.

Самода саволим бор,
 Қор парчадай тўкилди.
 Рахменг бўлди ул ёр,
 Гулханими ўчирди.

Тақдир тоти шўрмиди,
 Туйиуларим гўрмиди.
 Адашдимми, билмадим,
 Ишкнинг кўзи кўрмиди.

Ок чинида гулобим,
 Бир чайқалди, тўкилди.
 Жафо килди мохтобим,
 Дилим чок-чок сўкилди.

Тақдир тоти шўрмиди,
 Туйиуларим гўрмиди.
 Адашдимми, билмадим,
 Ишкнинг кўзи кўрмиди.

Музди.га касдма-касд-ла,
Ўзинг бўл ўту офтоб.
Мухаббат, мени асра,
Таскин, тасалли сўз топ.

Такдир ҳеч шўр эмас де,
Ҳисларинг гўр эмас де.
Адашгирмас мухаббат,
Ишкензлар зўр эмас де.

* * *

Севгим сағир, беэга,
Синғмас на кўк, на ерга,
Соғинди сизни кўнгил,
Соғинмадингиз нега?

Тиконга ташлаб жонни,
Жим йўл караш осонни,
Оҳлар ўйди осмонни,
Соғинмадингиз нега?

Томчи тошни майдалар,
Бу ҳол не деб аталар.
Ёлғонинди ваъдалар,
Соғинмадингиз нега?

Алам плондай ўрлар,
Тинмади ғийбатхўрлар.
Бўлдиқ манглайн шўрлар,
Соғинмадингиз нега?

Осмон узра тортилди
Турналарнинг аркони,
Оромимга отилди
Қуралай кўз пайкони.

Қуралай кўз сочи дор,
Боғлансанг қушнинг абгор.
Ёзилди қилқаламда
Ошиқликнинг фармони.

Бу йўлдан ким ўтмади,
Ранжу алам ютмади.
Шунчалар талх-тахирми
Ваъдаларнинг ёлғони.

Адашдим васл излаб,
Гул тўла фасл излаб.
Юрагимга тўлди, вох
Сарик қушнинг хазони.

Ишк оғир савдо экан,
Дунёси гавго экан.
Кетмас бўлди юракдан
Муҳаббатнинг армони.

ЮРАГИМИНИ УЛГАЙТИРДИ АНДУХЛАРИМ

Жонда окди ошиқларини бахшениги,
Чаман бўлиб чиройланди гулрухларим.
Аслида бу – рақибимнинг яхшилиги,
Юрагимни улгайтирди андухларим.

Маликаси бўлмасам-да кўшк-саройини,
Дарди тўлғин дўсти бўлдим тўлғин ойини.
Кўксем мўлжал неча ўнлаб камол-ёйини,
Юрагимни улгайтирди андухларим.

Рух дегани катта ишққа турма бўлди,
Охлар урдим арқон қилган турна бўлди,
Файласуфлар фикри кўзга сурма бўлди,
Юрагимни улгайтирди андухларим.

Ўхшаб чаре-чаре ёнаётган чакмоқларга,
Мухаббатдан мағал айтдим сўкмоқларга,
Чарчадим гоҳ чап бергунча тўкмоқларга,
Юрагимни улгайтирди андухларим.

Умрим Хакка борар йўлда ўқдир бутун,
Севги синов солса кўнгил тўқдир бутун,
Фанимга ҳам гайр сўзим йўқдир бутун,
Юрагимни улгайтирди андухларим.

Ойнинг заррин шакллари узун бўлди,
 Мени ошик айлаган хуш хуси бўлди,
 Хижронда девоналар килди, ахир,
 Ёр йўллари, йўлаклари афеун бўлди,
 Муҳаббатнинг эртаклари узун бўлди.

Шерикдурман Мажнунларининг армони а,
 Осилдим-а турналарининг арқонига,
 Кўксем гутдим тошбаширнинг найқонига,
 Борар йўли, йўлаклари афеун бўлди,
 Муҳаббатнинг эртаклари махзуи бўлди.

Атиргуллар дардларимдек қатландилар,
 Ошиқнингим кўзларимга хатландилар,
 Қадамларим хар лахза бир отландилар,
 Мен борар йўли, йўлаклари афеун бўлди,
 Муҳаббатнинг тилаклари тўзғини бўлди.

Ситмагайман баъзан еру фалакка-я,
 Куюк кўнгида етишгайми керакка-я,
 Тушунтира билмаянман юракка-я,
 Ёр йўллари, йўлаклари афеун бўлди,
 Муҳаббатнинг эртаклари узун бўлди.

Биз йиғитнинг мардлигин севувчи гул,
Ваъдаен бегардлигин севувчи гул,
Кайда деб бундок жўмард кўнглига йўл,
Орзу ичра ўйланиб ўтгучи биз,
Ороланиб, хуш ўнгланиб ўтгучи биз.

Жабрини жон ичра жамлаб жиммиз-а,
Тубда тўфон, сиртимиз соқиммиз-а,
Асли Офтобойиму Моҳиммиз-а,
Нурларин зуннор этиб бокқучи биз,
Жабрини гуммор этиб такқучи биз.

Айриликда ишк ўти баггар ёнар,
Бу кўнгил ором, халоватдан тонар,
Хоб йўқоған кўзимиз юлдуз санар,
Сўзга сиғмас дардларин ютгучи биз,
Ўт бўлиб ўли газал битгучи биз.

Бойлаган белбогига маест, бандамиз,
Гафтидан ораз анор гулхандамиз,
Изласа Анжон деган гулшандамиз,
Ошкор этмай кўз хумор кутгучи биз,
Келсалар пойинга жон тутгучи биз.

Мундан создан сочилди сас,
 яшил боғни тўлдирди хас.
 Кўз ёнинга арзимаемиз,
 мухаббатни йиғлатма, бас.

Гулим десаам шохлар сийди,
 ким чув тушиб ким ўксиди.
 Алдиша кил етар эиди,
 мухаббатни йиғлатма, бас.

Сахий дунё баъзан бахил,
 хасратишиг тури мниг хил.
 Етар, эиди алдиша кил,
 мухаббатни йиғлатма, бас.

Ишк дегани Ҳакнинг мулки,
 етмагай ким савги тулки.
 Кел, кел, эиди этак силки,
 мухаббатни йиғлатма, бас.

Нурамаси севи сийчи,
 кўн кийнади дил соғинчи
 Замираниг шу ўтинчи,
 мухаббатни йиғлатма, бас.

Туйғуларим шириндур,
Икрорим яшириндур.
Ишким менниг бир бутун,
Факат кўнглим яримдур.

Изим ўпган сўкмок йўл,
Бағрида сирларим мўл.
Шамоллар олиб учган
Тасвирим, таърифимдур.

Тухфанг тушқулик бўлди,
Йўлим мушқуллик бўлди,
Сувда калкиб оккани
Дил розим, тавсифимдур.

Қолдим қандок савдога,
Хайринг борми гадога?
Севгига жонин садка
Айлаганлар пирымдур.

* * *

Истак қушин сайри дедим
Самоларда кезганимни.
Гулбоданинг хайри дедим .
Гулга караб сезганимни.

Ошиқларга ошина бўлдим,
Бир маҳбубга гашна бўлдим.
Не дей ишқининг уммонида
Гоҳ чўкиб, гоҳ сузганимни.

Қўзимда ул хусни якто,
Қўкайимда хажри – сафро.
Билса эди баъзан хатто
Ўз-ўзимдан безганимни.

Қалам тутсам тўлди дафтар,
Элчилик кил, оқ кабутар.
Қўнғил қўзи мудроқларга
Бериб қўйгин ёзганимни.

Юлдузлардан ёғилди шёр,
Яйраб бокар осмону ер,
Бир позига жонингни бер
Нози гўзал шу кизини.

Из босади аста-секин,
Табассуми гўзал лекин,
Тушларига ким кираркин
Нози гўзал шу кизини.

Қарашлари бир мулоҳим,
Ўема кўйиб юрар доим,
О... неми Ўзбекойим
Нози гўзал шу кизини.

Ҳаё юзда ярашини,
Гулсочкилар ок кўшини,
Сўрасангиз биз ошини
Нози гўзал шу кизини.

КЎНГЛИМ МЕНИНГ

Қат-қатида гул раши бор,
Тинилмасанг нишк оҳанги бор,
Тўлқинли тунлар занги бор,
Кўнглимдир ул, кўнглим менинг.

Қандок дема хобсиз сахар,
Дашни фанода дарбадар,
Бир малакким – кўз ёши зар,
Кўнглимдир ул, кўнглим менинг.

Азиз дийдор олиб ёлди,
Ибодатлар қилгани чин,
Дарвеш қашийқни демагин,
Кўнглимдир ул, кўнглим менинг.

Кели унча то рўзи махшар,
Ошиқдир ул – фидо яшар,
Гох тирок, гох нурга ўхшар,
Кўнглимдир ул, кўнглим менинг.

Эй, гўзал хотирим, ошис омоним,
 Васлинг баланд бўлди, сенга етмадим,
 Эй аҳди омонат, аҳди ёнғоним,
 Сен мени унутдинг, мен унутмадим.

Чехрангга кўз тутиб чирок кўрдим — ен,
 Севгидан сўз кутиб сўрок кўрдим мен,
 Юрагимда армон, фирок кўрдим мен,
 Сен мени унутдинг, мен унутмадим.

Маънос келиб келди қанча баҳорлар,
 Созимдан таралди аламлар, зорлар,
 Сенга ўхшамади ўзга дилдорлар,
 Сен мени унутдинг, мен унутмадим.

Ёндим, ёнишимни қуёш шархлади,
 Унсиз полишимни бардош тахлади,
 Нахот сенинг кўнглинг шунча яхлади,
 Сен мени унутдинг, мен унутмадим.

Бу гавжум дунёда ёлғизлик малол,
 Кунлар гариб, кунлар парижонхаёл,
 Эй, лаблари гулқанд, эй, офтобжамол,
 Сен мени унутдинг, мен унутмадим.

* * *

Кун келар... кўзингиз ростликни кўрар,
Тўзиган гул барги кўзи у бўлади.
Кўндингиз ул унут кўшикни сўрар,
Итаклари мискин, эзгу бўлади.

Йўлак хазонларин шивир-шивири
Қомагга келтирар қудогингизни.
Сезгандай бўласиз бу ненинг сирин,
Издайсиз дийдори йпрогингизни.

Хаёлин йиғлатар агтангми, афсус...
Чалитган ёлгонлар, нозлар бари хеч.
Сочингиз оқиға ёпишади куз,
Ростни соғинасиз... жудаям кеч... кеч...

Кун келар...

ЎГЛИМГА

1

Феълнинг худди дарёларнинг тўлкинидай,
Дилнинг худди саратоннинг ёлкинидай,
Сен тинглаган аллаларда синоат қўн,
Фикрларсан оқил элини оқинидай.
Ойдин сўзнинг оқилликдан ишонадир,
Ватан сенга келажагин ишонадир.

Мозийга бок. Улуғликлар кат-кат. Тонгин,
Сен улардан мухаббатга хайрат тонгин.
“Ўзимдан-да бахтли бўлсин болам” деган
Эл тилаги янглиг гўзал сийрат топгин.
Дил чиройинг комилликдан ишонадир,
Ватан сенга келажагин ишонадир.

Хурлик деган эл ўзини хўрлатмагай,
Қарам бўлмас. Пешонасин шўрлатмагай.
Ўзига бек баходирнинг болалари
Қаддини тик тугар, асло ерлатмагай.
Савтнинг сенинг султонликдан ишонадир,
Ватан сенга келажагин ишонадир.

Қушлар суйсин қуёшга ўнг айвонинини.
Гулхан суйсин чойи ширини қумғонинини.
Ўзбекистон десалар ўз созинини чал.
Гулшан суйсин гул ярашган қўрғонинини.
Уйин асраш улуғликдан ишонадир,
Ватан сенга келажагин ишонадир.

Кўнгилда тикланар севги сароён,
 Фейли фидойилар – элининг чиройи.
 Қоши арийдан қолиш насиҳатдур бў:
 - Фидойи бўл, болам, элга фидойи.

Кечмишга бир кара, турарлар саф-саф,
 Боболарнинг бари ҳақиқат тараф.
 Немингни азизлаб тугтайдир шараф,
 Фидойи бўл, болам, элга фидойи.

Битта хешинг бўлиб боқадн Широқ,
 Бир ўзи бир бутун лашкардан кўпроқ.
 Оғришмай кўтарар вазнингни тупроқ,
 Фидойи бўл, болам, элга фидойи.

Бехато гулласин яратганинг боғ,
 Ёлиб гурсин улут уйингда чирок,
 Жош тута билганлар каби зарур чоғ,
 Фидойи бўл, болам, элга фидойи.

Сенинг онанг оддий, отанг кўп содда,
 Диллари бириккан бир эътиқодда.
 Уларга ўхшагинг келса ҳаётда,
 Фидойи бўл, болам, элга фидойи.

Болажоним, сен тоғ бўлигин юксалиб,
 Бир боғ бўлигин ошпоқ-ошпоқ гул солиб.
 Севги топсанг азизланиб бор албат,
 Азизланган бир кўнгилга йўл солиб.

Ёв келганда турланади тулкилар,
Ким бургут, ким мусичадай кукулар.
Тиз букмағши, йиғитнинг тизи фақат
Юрт туяроғин тавоф этиб букилар.

Аргумок ол. Алномишнинг аҳдин топ,
Майдон тушсанг калдироқнинг шаштин топ.
Шарифинга мард ёрлигин тутенлар,
Йиғитликда йиғитликнинг гаитин топ.

Ватан десанг, ватанга хос шаън ярат,
Юрагингда куёшдай гулхан ярат.
Боболарнинг буюк ишк деб ўтганлар,
Шажаранга ярашк гулшан ярат.

Болажоним, мағрур тоғ бўл, юксалиб...

* * *

Ошкор эгини кўнглимни шамол,
Этагиндан гўкиб гул нафас.
Ҳаёт зарбн келмайди малол,
Ҳақиқатга шерик юрсам бас.

“Бир кун кетар дилдаги доғлик”,
Суяб турар жонимни бу сас.
Умрим тоғи севгига боғлик,
Ҳақиқатга шерик юрсам бас.

Ёлгонларнинг ёвуз жарлигин
Кўрдим, шаҳид кетди не хавас.
Асра мени, эй ўжарлигим,
Ҳақиқатга шерик юрсам бас.

* * *

Алдовлардан толиқдим ёмон,
Занглар чўқди дилим тубига.
Толиқтирди хиёнат, гумон,
Муҳаббатим йиғлар безга.

Зам-зам сувдай ишончларимни
Лоїкалатиб бўлди тўзонлар.
Мен бой бердим кўнгли заримни,
Ўғирлади уни ёмонлар.

Сас чиқармай – этмай овоза,
Юрагимни дардлар юлади.
Хиёнатлар сизмаган тоза
Оламларга кетгим келади.

ТУЛПОР

Айланайин ўзингдан, тулпор,
Олов чакнар изингдан, тулпор,
Алюминийнинг авлодима мен,
Чавандозинг ўзимман, тулпор.

Севги тонган дилим сарафроз,
Учгин учқур тулпорларга хос,
Мен ошик айлаган сулув
Жўмарларни ёктириши рост.

Кенгликларга Ватан деб қарай,
Меҳр билан ёлингин тарай,
От ярашган полвонгўш бўлиб,
Азиз эгининг қорига ярай.

Мардлар бўлса тортининг ранг-рўйин,
Балаидлайди эл наъинини бўйин,
Мардларининг кашф этар эгининг
Кўнкарилар ярашган тўйин.

Чавандозининг чирой, ҳусни – сен,
Садокатининг битта исми – сен,
Мен ошикман, Бегона қилма
Муҳаббатдай буюк ҳисни сен.

Сени суйсени кўклам гули,
 Ризким дегин ёса сели,
 Изимизга ярашени, дўст,
 Яхшиликни ёруз йўли,
 Неъмат деб бил умримизни,
 Ганимат бил кунимизни.

Ёвдек яша ёллонларга,
 Дўст бўл, дўстсиз колгонларга,
 Хиёнатнинг ошиш ичма,
 Садоқатни отма жарга,
 Неъмат деб бил умримизни,
 Ганимат бил кунимизни.

Илм бир-ла номинг оқил,
 Устоз пойин зиёрат кил,
 Отанг рози, онанг шодми –
 Икки олам жаннатин шул,
 Неъмат деб бил умримизни,
 Ганимат бил кунимизни.

Озор тутма хатто кушга,
 Улгуриб кол савоб ишга,
 Шайтон билан шўрва ичиб,
 Юткизмагин ёзини кишга,
 Неъмат деб бил умримизни,
 Ганимат бил кунимизни.

 Умид боғи

Оғрик жонга шифо неса,
Субҳу шомга сафо неса,
Ёмғир орти камалакдек,
Рухсор бўлгин гўзал тусда,
Неъмат деб бил умримизни,
Ғанимат бил қунимизни.

Азиз она тупрок дегин,
Севдим кун-кун кўнрок дегин,
Дилу жоним,
Зудматингин
Ёритган шамчирок дегин,
Неъмат деб бил умримизни,
Ғанимат бил қунимизни.

ЯШИЛ ОЛАМИМ – НАВРЎЗ

Яшилланган олашим – Наврўз,
Яхши йўлда ҳамдамим – Наврўз.
Минг йилларни елкалаб келган
Ўзбекона байрамим – Наврўз.
Хушнинг гўзал, хуморнинг гўзал,
Юртим гўзал, баҳори гўзал.

Ўрикзорлар рўмол ёшиди,
Тароватни шундан топ эди.
Тенланди деб кундуз пла тун,
Ой суюнди, офтоб суюнди.
Ҳароратли хуморнинг гўзал,
Гўзал юртим, баҳоринг гўзал.

Кўнгли шошар кенгликлар сари,
Давраларда улук, кўпқари.
Тулпорни а яраниб келар
Чавандозман деганининг бари.
Олқишларининг охори гўзал,
Гўзал юртнинг баҳори гўзал.

Сайилларда ўту оташ бор,
Момоларда келин танлаш бор.
Дилдан араз-аразлар кетган,
Ассалом бор, яран-яран бор.
Яхшиларининг алёри гўзал,
Юртим гўзал, баҳори гўзал.

КЕТГИМ КЕЛМАС УМИД БОҒИДАН

Кетгим келмас умид боғидан,
Аламларга топарман тоқат.
Йиқилгим йўқ дил чарчоғидан,
Кўриб кўйсен бир бесадокат.

Тугамас дил парваришлари,
Толса ҳамки армон доғидан.
Келмаса ҳам рўёб кушлари,
Кетгим келмас умид боғидан.

Омонлашсин ўсма билан кош,
Хайрон котсин хазонрез фаслим.
Мени ташлаб кетмагин, бардош,
Осонгина бўлмаман таслим.

Қун сўрайман хорғин жонимга
Мағрурликнинг баланд тоғидан.
Ўт кетса ҳам хонумонимга,
Кетгим келмас умид боғидан...

Кўнлим меннинг алвон-алвон кизгалдоқзор,
 Гулбаринида тираб турган шабнамлар бор,
 Нодўст шамол юлқиб ўтди, бериб озор,
 Нодўстларга сўзим зое, айтарим йўк,
 Яхшиликдан чалигим йўк, кайтарим йўк.

Майдонларда марлар билан тулпор яшар,
 Тошбўронлар тўқолмаган оҳор яшар,
 Тозалининг кўлларида сөз-тор яшар,
 Нодўстларга сўзим зое, айтарим йўк,
 Яхшиликдан чалигим йўк, кайтарим йўк.

Ўйларимда яшайверар алвон гуллар,
 Спновида синаб олени сахро, чўллар,
 Яхшиларнинг дуолари мени кўллар,
 Нодўстларга сўзим зое, айтарим йўк,
 Яхшиликдан чалигим йўк, кайтарим йўк.

Бу оламда ким кахрагон, ким гулфасл,
 Қадри кетмас гавҳар бўлса агар асл,
 Майли ёғса ёғаверени тийбатдан сел,
 Нодўстларга сўзим зое, айтарим йўк,
 Яхшиликдан чалигим йўк, кайтарим йўк.

Эшитилиб турар баъзан ёвук саслар,
 Очик кўзини мўлжал олар чўпу хаслар,
 Улар кўздан ёш тўқинга арзимаслар,
 Нодўстларга сўзим зое, айтарим йўк,
 Яхшиликдан чалигим йўк, кайтарим йўк.

ОТАЖОН

1

Куз сувлари каби тиник умрингиз,
Меҳнат билан ўтди ашиқ умрингиз.
Тарозиси алдамчи бу дунёда
Ҳасрати йўқ бир хўрешиқ умрини из.
Салобати ширдай улуғ отажон,
Сиз бор кўнглим нурга тўлинг, отажон.

Ўтаверар айланиб йилу ой ҳам,
Бу ҳаётнинг синовлари кўп бирам.
Айтиб бера қафтингизини қадони,
Кунингизда ғурбат кўпу ором кам.
Тўфонларини тўсган тоғим, отажон,
Кўзимдаги шамшироғим, отажон.

Бонингизга ёккан қорға сабабман,
Билсам Сизни на аяб, на асрабман.
Қай бир лаҳза ҳаволаниб ўзимча
Баландладим дея асли пастлабман.
Меҳнатлари беминнатим, отажон,
Кичик кўнгли, серҳимматим, отажон.

Сизнинг панду ўғит билан омонман,
Баъзан ҳаёт адаштирган ёмонман.
Ғуссаларим юрагимни юлпанда,
Кўкенгизга бошим кўйиб султонман.
Бўлмагайман кўнгли ярим, отажон,
Сиз борсиз-қу, сеҳргарим отажон.

Зўрман деган феълим йўк, фармоним йўк,
Муҳаббатдан мосуво бир оним йўк.
Истарангиз юзларимда аке этиб,
Ўхшашингиз бўлсам армоним йўк.
Салобати бирдай улғун отажон.
Сиз бор уйим нурга тўлиғ, отажон.

2

Қирк ёшида сочи ошнок қор, отам.
Салобати сирли, сервикор отам.
Эшига келмайди ўз юксаклиғи.
Зарра зафаримдан бахтиёр отам.

Кўксин тўфонларини тўса олган тоғ,
Менинг гўрлигимдир дилидаги доғ.
Гохда қағиқкўл, гох феъли юмшоқ,
Ибратда хамиша нақди бор, отам.

Севинсен сўздамас, кўш қорачида,
Ором, халовати хамиша тиғда.
Болам, дейди хатто бемор ёстигда,
Нигоҳида илинж хаги бор отам.

Баланд-настликлари сероб хаётда.
Берганин унутган, олгани ёлда.
Таъмаю миннатга бегона, солда.
Адашганга ўғит, нақди бор отам.

Ёлғонга ёв бўлган дочиқ, сор умр.
Ҳақиқат йўлида хокисор умр.
Асраган давлати номус-ор – умр.
Синовларда синамас савти бор отам.

Отамга ўхшашни ўйлаб яшайман,
Шуида куртак ёзиб гуллаб яшайман,
Хакдан узун умрин тилаб яшайман
Юрагимга пенк тафти ёр отам.

3

Изларимдан омад келса – дўстим кўн,
Дарвозамни ёполмадим, отажон.
Омад кайтиб кўзларимга кирса чўн,
Сиздай жон дўст тополмадим, отажон.

Кўз кўраркан омонликда юрса бош,
Курагимни мўлжал олди қанча тош.
Туним беой, қушим бўлди бекуёш,
Сиздай жон дўст тополмадим, отажон.

Тог эдимни суянганим жуссангиз,
Папоҳ тондим шамол, селни тўссангиз,
Мен эканман билсам ҳамма гуссангиз,
Сиздай жон дўст тополмадим, отажон.

Мен дард чексам қароғингиз эди нам,
Жон-жонимга меҳрингизмиди малхам.
Сиз йўқ – энди битмаётир дил ярам,
Сиздай жон дўст тополмадим, отажон.

Бугун соғинч пчра қарахт турарман,
Сиздан неки ёд ор – кўзга сурарман.
Бир кам дунё пчра айтиб юрарман,
Сиздай жон дўст тополмадим, отажон.

Бу оламнинг эшиги гоҳ кенг экан, гоҳо тор,
Кунларида гоҳ куёш, гоҳо қора бўлут бор.
Ҳаёт толиқтирганда устозим эди отам,
Бугун менин юрагим таскинларга бўлди зор.
Айланса бир кунгина дунё Хизр, Ҳотамга,
Дарсига муҳтожлигим айтсам эди отамга.

Отам ўтди, осмонлар йиқилди қабогимга.
Йиғи тўла армонлар гиқилди томоғимга.
Парқуларга қўйсам бош, ёраб, ботар мисли тош,
Отажошим файз экан англасам чорбоғимга.
Айланса бир кунгина дунё Хизр, Ҳотамга,
Сиз тоғим эдингиз, деб айтсам эди отамга.

Қадри ўтар кун сари дард юта айман соғиниб,
Иши ўнгдан келмаган нопудайман, соғиниб,
Йўл йўқонан йўлчидай долу хайрон турарман,
Шамолларда тўкилган оқ тутдайман соғиниб,
Айланса бир кунгина дунё Хизр, Ҳотамга,
Сизга ўхшайин, дея айтсам эди отамга.

УЛУҒ ДҮҒТЛИК

Хаёт ширин, хаёт гүзал,
Улуҗланар дилда үзлик.
Бу оламни гудай безар,
Мехрлилик, улуҗ дүстлик.

Биз биргамиз – кошу кинрик,
Ярашмайди якка чўплик.
Кўнгилларга солар кўприк
Оқибагу улуҗ дүстлик.

Боллар яшил, оқир осмон,
Мушкулликлар бўлар осон.
Балолардан саклар омон
Оқибагу, улуҗ дүстлик.

Дунё бизга кўз солади,
Сапъатимиз юксалади.
Дилга олов, чўғ солади
Улуҗ дүстлик, улуҗ дүстлик.

Ким шогирд, ким устоз бугун,
Кўшигимиз мумтоз бугун.
Олиймаком бир сөз бугун
Мехрлилик, улуҗ дүстлик.

ТАЪЗИМИМ СИЗГА, УСТОЗ

Шим оламга иззатдур,
Шим бирла икбол соз.
Табриклаб ёғилени нур,
Таъзимим сизга, устоз.

Шуъла бўлиб йўлимга,
Ҳайраг тутиб дилимга.
Йўлладингиз илмга,
Таъзимим сизга, устоз.

Айдингиз дўст деб китоб,
Дўстим бўлди ой, офтоб.
Билдим бахт не, не сароб,
Таъзимим сизга, устоз.

Игналаб қудук қазган,
Захматдан роҳат сезган,
Ғафлатдан ғолиб – ўзган,
Таъзимим сизга, устоз.

Танидим Навоийни,
Танидим мумтоз қуйни.
Севдим Ватанин, уйни,
Таъзимим сизга, устоз.

ОНА ТИЛИМ

Қанча тўзон, чапг-тупроқни ютдим, тилим,
Соқовланиб кўкдан шима кутдим-тилим?
Юксалиш деб мухожирча чулдираб мен
Тик қаддингни мунғайтириб ўтдим-тилим.

Қошғарийнинг девонда шаме, ой эдинг,
Хамса нчра дунё кезган чирой эдинг,
Тахлам-тахлам луғатларда энг бой эдинг,
Нотавондай тотинг билмай кетдим, тилим.

Сенга содик бобом қувғин бўлган йиллар,
Кесак бўлди кўркув кучган неча диллар,
Сен янграган китобларни кўмди кимлар,
Инграсанг сен, ўзин гаранг этдим, тилим.

Улкаелиқдан кун-кун бўла бордим майла,
Сененг ахир иззат қайда, ҳурмат қайда?
Немим йўқир ё “издраст”, ё “гудбай”да,
Боши бекик бир кўчага етдим, тилим.

Мустабиллик не, Ҳурлик не – мendan сўра,
Бугун ҳурман, ўзим беку ўзим тўра,
Энди гурур гулшанимни боёмас шўра,
Онамсан-ку, бўлмагайман етим, тилим.

Дунё кезиб юрар, лаҳжам мааним гўзал,
Лол қоларлар Навоидан айтаман ғазал,
Бу малохат, бу чирой-ку азал-азал,
Бир шукронам – мен аслимга қайедим, тилим.

ҚОМУС КИТОБИГА

1

Умримизни чорлар энг баланд қоя,
Орзу-бахт йўлида бир шилланоя.
Эркимизни ҳар дам қилгай ҳимоя
Қомус китобимиз – Конституциямиз.

Вақан сарҳадлари эрур даҳленз,
Журъат тонолмагай боекинчи бир из.
Ҳар сатри кўрғондай турибди шакенз,
Қомус китобимиз – Конституциямиз.

Ўқиш ҳақ-ҳуқуқни белгилаб қўйган
Олгимизга меҳнат хурлигини қўйган
Кўнгил шаънамизни қуёшга йўйган,
Қомус китобимиз – Конституциямиз.

Юртга содиқларнинг бутундир бахти,
Чаманзорлар, боғлар унинг тож-тахти,
Ҳимоячинг мен деб кўзларга бокди
Қомус китобимиз – Конституциямиз.

Сотқин юртфурушдан ҳазар қилгай халқ,
Келажак киемати унинг аччиқ – талх,
Унга тавқи лаънат осиб битди шарх
Қомус китобимиз – Конституциямиз..

Сен бор юражакмиз тик, кўкрак кериб,
Зарварақдан маъно мағзингни териб.
Кўнгилга қўярмиз меҳримиз бериб,
Қомус китобимиз – Конституциямиз.

Зарварақ китоблар хилма-хил, лекин
Сен бошқа – маъноси, маъзи тўқиссан.
Шарҳлайсан эл, элаг бўлмиш нелигини,
Буюк минбарларда буюқ Қомуссан.

Кўнгилига парварши, жонга парварши,
Миллатман деганга юзу хотирсан.
Бахтиёр туғилмиш, фаровон қарши,
Қудлик тўйиш ечиб отган ботирсан.

Ваган илму зиё бирла узугдир,
Дунёнинг иззати хоҳдир илмга.
Озодлик она тил бирла тўлигдир,
Битикларда мавқе бердинг тилимга.

Обрўсини асраш-чун Ўзбекistonини,
Ўзбекнинг ўзбекдай яшашни учун,
Туғилдим, яшайман деган шисонини,
Сафда эркин қадам ташлашни учун...

Борлигинг қандай хуш, бағри офтобим,
Хар сатринг кўрғонли ҳақ-ҳадим менинг.
Кел, кўкенмга босай, қомус китобим,
Сен бореан, ҳаминша тик қадим менинг.

Кўл юзидан таркай қолсин туманлар,
 Тинчликда кўргим бор сени, дунё.
 Юрагимни зада қилар ёмонлар,
 Яхшиларга яқин қил мени, дунё.

Тошни ёрган бойчечакка дўст бўлай,
 Омонлашиб севайлик сени, дунё.
 Зиранчангни терган кинрик, кўз бўлай,
 Яхшиларга яқин қил мени, дунё.

Бир кам бўлма – бўлгин гўрт кўз тугаллик,
 Амал топсин тиласанг нени, дунё.
 Яхшиларнинг босган изи гўзаллик,
 Яхшиларга яқин қил мени, дунё.

Ярашнинг бўлган баҳор – бу диллим,
 Гулдибосдир бўйи ҳам эни, дунё.
 Кароликни суймае наҳор – бу диллим,
 Яхшиларга яқин қил мени, дунё.

МЕХРИБОНЛИК УЙИДА

Бунда бир сўз демай осон англайсан
Кемтик кўнгларининг хуши ойлини.
Ёнирай, вужуди бир харсанглайсан,
Кўрганда кўзларнинг дардга бойлигини.

Галати сукунат ёниган маҳкам,
Хар не бор, хар ким бор, фақат кулгу кам,
Турфа ўйинчоклар беролмас малҳам,
Танлаганинг билан энг чиройлигини.

Панжара раҳида кўлчалар изи,
Йўлларда чувалар илҳаклик ўзи.
Ким билар?
Қайларда бу там илдизи,
Қайлардан отилган камон ёйлигини.

Сўзсиз сўроқларга яқин келасан,
Кафтнинг йиглаб берар секин етласан,
Тушуниб етасан, аник биласан,
Дунёнинг ковуши пойма-пойлини.

ХАЁЛИМ СЕНДА БЎЛДИ

Гулсафсарлар кўз очиб,
Еллар яйраб кетганда.
Совук сукунат кочиб,
Қушлар сайраб кетганда –
Дилнимга соғинч тўлди,
Хаёлим сенда бўлди.

Офтобнинг ўткирлиги
Ўрикзорга канд берди.
Шамолнинг олғирлиги
Саратонда панд берди –
Ичимга олов тўлди,
Хаёлим сенда бўлди.

Осмон ҳамма юкни
Сунбулага ортганда.
Тишлаб олиб чекини
Куз мулойим тортганда –
Дилнимга хазон тўлди,
Хаёлим сенда бўлди.

Қилличини кайраб киш,
Ойнак ёпинганда сув.
Эшитмай бирон о. киш,
Музлаб бўлганда орзу –
Кўзимга йиғи тўлди.
Хаёлим сенда бўлди.

Ошик дилининг мухаббати кўшик бўлар,
Шивир-шивир шамолларга куй беради,
Ўзбегимнинг одатини ҳамма билар,
Топганига уйлар қуриб, тўй беради.

Бобомерос, отамерос гупроғида
Яктак кийиб кўш белбоғда қад керади,
Болам яйраб юрсин дейди гулбоғида,
Топганига уйлар қуриб, тўй беради.

Канду асал боғларига таъриф етмас,
Ҳосил йиғса баракасин мўл беради,
Ҳалол меҳнат эасидан омад кетмас,
Топганига уйлар қуриб, тўй беради.

Аждодларнинг руҳи яшар меҳробида,
Ворислари навнихолдай бўй беради,
Етари йўқ меҳмоннавозлик бобида,
Топганига уйлар қуриб, тўй беради.

Ҳар кимнинг ўз изи бўлар йўлагида,
Гулзоридан набиралар гул теради,
Ўзбегимнинг орзуси кўп юрагида,
Топганига уйлар қуриб, тўй беради.

ШИФОКОРЛАР

Ибн Сино йўлларида юрарлар,
Юрагига нур тўлар шифокорлар.
Толенин тўк илмда кўрарлар,
Жонингизга жон бўлар шифокорлар.

Йўлин киркар келган озор, кайгунинг,
Чин эгаси фидоликдай туй унинг.
Узун тунлар бедорлиги кўп унинг,
Жонингизга жон бўлар шифокорлар.

Хасталикда халоскордир чиндан ҳам,
Очк чехра, асалдай сўзи малхам,
Чехрангизга нур илса унга байрам,
Жонингизга жон бўлар шифокорлар.

Ўзин сен деб беморини сизлайди,
Иш роғига шифо, нажот излайди.
Ичган қутлуғ касамини бузмайди,
Жонингизга жон бўлар шифокорлар.

Энг аввали ўзи омон, соғ бўлсин,
Юзи ёруғ бўлсин, қадди тоғ бўлсин.
Либосндай йўллари ҳам ок бўлсин,
Жонингизга жон бўлар шифокорлар.

КЕЧИКМА ОНАНГ ЗИЁРАТИГА

Фурсатинг етмайди, соатлар шитоб,
Дунёнинг ташвиши, юмуши минг хил.
Энг аввал мунтазир бир дийдорга чоп,
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

Сен жигарпораси, жондан ортиғи,
Гўзал баҳорларнинг унинг тортиғи.
Ярашади бўлсанг дил суянчиғи,
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

Оғрисанг, оғриғинг ичида ёнган,
Жонингга жон тутай дея тўлғонган.
Камолингни Ҳақдан тилаб уйғонган.
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

Ёрға ошиқ бўлсанг, шукур деган у,
Кўнглим кўшиқ десанг, кўкда юрган у.
Хаста холида ҳам ғамнинг еган у,
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

Умрингни талашар савобу гуноҳ,
Бунга тунлар гувоҳ, кундузлар гувоҳ.
Ҳамиша интиқдир ичиккан нигоҳ,
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

Дунёнинг файзи деб билгин юзини,
Ёмғирларга бериб кўйма кўзини.
Тополмай қолишинг мумкин изини,
Кечикма, онангнинг қошига шошил.

* * *

Ёмон яшамадик икков ёнма-ён,
Лекин хуш яшадик десак ҳам бўлмас.
Юзу кўз жилмайиб, юраклар нолон,
Кун кечса бахтлилик мазмунни тўлмас.

Кунлар кечди холос... жим-жим нафасда...
Тўрт тун гул улғайди такдир боғида.
Армон ҳеч кетмади кўкрак – қафасдан,
Алам ўсаверди дард бутонида.

Менда сабр ўсди, сиз ёндан жабр,
Такдир ўйинида ютказдик, ютдик.
Кулранг бу кечмишни эслаш ҳам оғир,
Билмадим... биз кимдан нимани кутдик...

* * *

Хаёт шатранжиди – мағлубми галиб,
Ўзимча доналар сурдим, билмайсан.
Сени хаёлимда яратиб олиб,
Ўзим маҳлиёлар турдим, билмайсан.

Ошик саҳросига чакирди Мажнун,
Дил ёниб суҳбатлар қурдим, билмайсан.
Беш кун дейишувди бир кам даҳри дўн,
Миш йилча тентираб юрдим, билмайсан.

Бу қандайин севги, мен қандок севдим,
Кўз юмсам бас – сени кўрдим, билмайсан.
Бошимни кўксингга қўяйин девдим,
Ҳотавон тошларга урдим, билмайсан.

Сўлманг, кўнгилдаги асраган гулим,
Кетманг, умримдаги кўклам, ёзлимим.
Хазон куршаб келар юрагимни жим,
Яшил тароватим сиз-ку, азизим.

Маккора хижронлар кўзида мазах,
Сабрлар саргайиб борар бензи.
Жимликка ёйилган видолар – дўзах.
Файзу фарогатим сиз-ку, азизим.

Дилдошсиз кўнгилни эгаллаб бир-бир,
Кайгу лашкарлари тикади кўзини.
Дардлар кул килади, аламлар асир,
Малҳам набототим сиз-ку, азизим.

Сизни кута-кута кўзим корайди,
Овутиб чарчадим ўзимни ўзим.
Каранг, дунёларим менинг торайди,
Бахту саодатим сиз-ку, азизим.

* * *

Тамом бўлди эртагимиз ҳам,
Тиниб бўлди лойкаланган сув.
Энди беғам яшайман десам,
Кўзларимдан кетмаянсиз-ку?!

Жилмайдик ҳам юзга бериб зеб,
Гувоҳ бўлди жимгина кўзгу.
Икки йўлга кетдик хайр деб,
Кўзларимдан кетмаянсиз-ку?!

Этак силкиб барига бир-бир,
Овутгиси келади парку.
Бу нимаси, нимага ахир,
Кўзларимдан кетмаянсиз-ку?!

Тамом бўлди эртагимиз ҳам,
Тиниб бўлди лойкаланган сув.
Энди беғам яшайман десам,
Кўзларимдан кетмаянсиз-ку?!

УКАЛАРИМГА

Отамдан сўнг отам бўлган укаларим,
Суянчимсиз – Бахтиёржон, Фуломнаби.
Сиз борсиз-ку мени ким ҳам яккаларди,
Савлатнигиз асл Алломнишлар каби.

Сиз тутсангиз янграр эшик туткичларим,
Яйрар хатто кўчамдаги арик лаби.
Қадам товушингиз гуре-гуре келган сари,
Сезаман, бу – Бахтиёр ё Фуломнаби.

Юзингизда отам файзин кўраман мен,
Елкангизни зиёратлаб тўликаман.
Келиб туринг, мискингина сўрайман мен,
Сиз келсангиз мен Хизрга йўликаман.

Суянчимсиз - Бахтиёржон, Фуломнаби...

* * *

Ўзиники қилди сени ёлғонлар,
Қай қуюқ туманда қўйдим йўқотиб.
Бирдан қўнайишиб кейин армонлар,
Армон аёзиде кетдим совқотиб.

Сенсиз яшаш учун тўлғониб, инграб,
Бўғзимдаги тошни ютиб оламан.
Сувратинг ўралган гиряни тинглаб,
Янги армонларни кутиб оламан.

Сени йўқотганим учун берилган,
Оғриклар ўргимчак янглиғ ўрайди.
Қақшатқич аёзлар қатор терилган,
Жонимдан қурбонлик сўрайди.

* * *

Бинафша...
Мен сени жудаям соғиндим,
Ҳатто тушларимга кирдинг, бинафша.
Ҳаёт тўлкинида чайқалдим, тиндим,
Аммо севгим ўша, севганим ўша.

Йўғингда қайғулар, ғамлар тердим мен,
Бир йилмас, минг йилга татирли.
Ол, бугун дилимни сенга бердим мен,
Бинафша... сен энг хуш... атирли...

Кел, кафтимга олай, кафтимда яша,
Нафосат таралсин менинг қўлимдан.
Сехрли гулим бўл ўзинг, бинафша,
Қайғуларни ҳайдаб юбор йўлимдан.

Хабар кутиб толган нигоҳларимдан
Тўқилмасдан туриб охор, азизим.
Бутушлик қизғонмай кўнгли яримдан,
Баҳор бўлиб келинг, баҳор, азизим.

Биттагина дилга минг оғрик нечун,
Мунгли кўравериб зерикди очун.
Қун кўришим эмас, яшашим учун,
Баҳор бўлиб келинг, баҳор, азизим.

Муз кўмган бойчечак янглиғ йўқ эдим,
Ғийбат милтиқлари отди, ўк едим,
Қақшанич тунларда эртак тўқидим,
Баҳор бўлиб келинг, баҳор, азизим.

Гулимсан – музлардан қизғонаман, денг,
Дилимсан ишқингда уйғонаман, денг.
Хайратлардан дунё бўлиб кетсин кенг,
Баҳор бўлиб келинг, баҳор, азизим.

Кўкдан тушсин гўё илоҳий тилсим,
Субҳимни шамоллар эркалаб елсин.
Тангрим борлигини рақиблар билсин,
Баҳор бўлиб келинг, баҳор, азизим.

Дунёда ҳар кимнинг ўз изи бўлсин,
Энг кўп соғингувчи ёлғизи бўлсин.
Сенга мухаббатим бисёрдан бисёр,
Соғиндингми менинг юзимни, баҳор.

Ёдларимни ўйган соғинччини тиши,
Соддадил сенигимнинг сеник кулиши.
Қизғалдоқ терганмиз у билан кўн бор,
Соғиндингми менинг изимни, баҳор.

Пахта яганаси энг долзарб фурсат,
Ишладим тизамни ўнди ҳар эгат.
Ғўзалар баргига сир айтганим бор,
Соғиндингми менинг тизимни, баҳор.

Шеърга кўнгил бердим, шикка чулғандим,
Бир сўз деб ўртандим, бир сўз деб ёндим.
Кетдим – чорлайверди Шош деган дийдор,
Соғиндингми дарвеш кизингни, баҳор.

БАҲОР

Соғинтирган сабзорлар садоси – баҳор,
Ташна жоним жамолнингнинг гадоси, баҳор.

Ҳижронингда тилкаланди узун тунлар,
Гирён учди, муҳаббатнинг видоси, баҳор.

Адашмоқ ҳам, алданмоқ ҳам ишқдан бўлди,
Кўзини очди у кунларнинг хатоси, баҳор.

Чин соғинччи бахш этмоқ ҳам бир тозариш,
Ҳайрат тўла нигоҳларнинг фидоси – баҳор.

Куйинг тонган табассум ҳам топса не тонг,
Кизгалдоқзор тўла сурур сафоси, баҳор.

Қора сочга қор ёғдириб кечди ғамлар,
Кайгуларнинг, оғрикларнинг адоси – баҳор.

Сен толиққан юрагингни қирларга тут,
Ювилгайдир анинг сарик сафроси, баҳор.

Қиргоғидан ялғиз ўпган жилғага боқ,
Оқиб кетгай жабртошлар жафоси, баҳор.

Дилни уйғот, умидворлик топ, Замира,
Ҳақ юборган ҳақимларнинг яктоси – баҳор.

Сен аридаги фариштага, хурларга хеш,
 Соддачирой, аммо сеҳри зўрларга хеш,
 Атрофингда бир айланган шамол – дарвеш,
 Атлас кийган, кирк ўрим соч кизгина.

Атиргуллар кўкламгамас, сенга хумор,
 Рашик баланд седоналар бўлган тумор,
 Хуркаклик ҳам ярашган киз қайларда бор,
 Атлас кийган, кирк ўрим соч кизгина.

Ўсмали кош соясида кўзларинг чўғ,
 Бир нигоҳинг минг оромни кулатган ўк,
 Сен тикилган кўзгуларининг армони йўк,
 Атлас кийган, кирк ўрим соч кизгина.

Бодомзорлар гулга тўлди келгин, кушим,
 Сўз тополмай гўлдирасам, мени тушун,
 Нозинг билан олсанг нетай ақлу ҳушим,
 Атлас кийган, кирк ўрим соч кизгина.

Тонг бағрида учган ошпок қаптармисан,
 Мен ҳақимда бир яхши сўз айтармисан,
 Отанг маним совчиларим қайтармасин,
 Атлас кийган, кирк ўрим соч кизгина.

ДЎРМОН БОҒИДА

Дарахтлар, гуллар кўп Дўрмон боғида,
Хаммаси табаррук, бари бахтпёр.
Ахир япроғида, шох, бутоғида,
Улуғ сиймоларнинг нигоҳлари бор.

Бунда йўлақларнинг ифтихори минг,
Муборак из солиб ўтган кадамлар.
Улар она элнинг, она диёрнинг
Юзхотири, шаъни бўлган одамлар.

Шоир, адибларнинг ижод уйи бу,
Бағрида зарга тенг фикрлар пишган.
Донш кузнинг ўйчан лаҳзаларини
Баҳорларнинг хусни коғозга тушган.

Бунда деразалар нур тутиб яйрар,
Қалам тарашлаган бедорлар учун.
Насимлар бағрида валфажр янграр,
Тонгга тухфа тутган дийдорлар учун.

МУСЛИМАНИНГ ҚЎШИҚЛАРИ

1

Сунбул-сунбул, бир кулоч
Толбаргакдан такиб соч,
Гул терсам гулойим деб
Қўшиқ айтди калдирғоч.
Олам гўзал, бегубор,
Бунча яхшисан, баҳор.

Гулбоғлар бўй таратар,
Булбулларни сайратар.
Ҳалинчагим хайё-ху-в,
Учсам жонни яйратар.
Кўнгил нақшисан, баҳор,
Бунча яхшисан, баҳор.

Чехраларга чирой сен,
Сехрга, сирга бой сен.
Осмони тинч элимда
Қанот ёзган Ҳумой сен.
Ҳофиз бахшисан, баҳор,
Бунча яхшисан, баҳор.

2

Бойчечакдан салом келди,
Ялпиздан хуш калом келди.
Тўхфа айлаб толбаргаклар,
Наврўздан эҳтиром келди.
Кел, гулюзим, кел, шўх кўзим,
Хуш келибсан, жон Наврўзим.

Ёғиб берди ок ёмғирлар.
Қизғалдоқзор бўлди қирлар.
Сайилларда яйради дил,
Янграб кетди қўшиқ, шеърлар.
Қушу тунга тенг тарозим.
Хуш келибсан, жон Наврўзим.

Қалдирғочлар настлаб учди,
Бодомзорлар гули пушти.
Тилаб ризку омонликлар.
Улуғ ерга уруғ тушди.
Айланайин сендан ўзим,
Хуш келибсан, жон Наврўзим.

3

Хайрат тутар гулу япроқ,
Капалаклар менга ўрток.
Отамдайин улуғ юрт бу,
Онамдайин азиз тупроқ.

Мен шу элнинг дилбандиман.
Тилларда бол, кандиман.
Тўрт фасл тенг ярашган, хур,
Ўзбекистон фарзандиман.

Яратганининг меҳри тушган,
Муҳаббатнинг муҳри тушган.
Бу тупроқда туғилган жон,
Ҳалол меҳнат ила нишган.

Гўзал бунча яшил борлик.
Кўнгил фахру ифтихорлик.
Ватан озод бўлса, элга
Ярашгайдир бахтиёрлик.

ЁШЛАР ҚЎШИҒИ

Тонглар гўзал, сабо сарин,
Шодон қўшиқ бошлармиз.
Тоннинг юксак қояларин,
Орзулаган ёшлармиз.

Мустақиллик энг зўр баёт,
Куйлагаймиз дил билан.
Манзилимиз тараққиёт,
Борамиз ок йўл билан.

Камолот бу бахт дегани,
Шижоат ҳам аҳд дегани.
Камолотга буюкликлар
Ёрдиҳ хамма вақт дегани.

Кўксимизда олов ёнар.
Титрамас тиз бўламиз.
Ўрганамиз илму хунар,
Оқиллар биз бўламиз.

Улуғ ота-боболардан
Ҳикмат топдик, нур топдик.
Тинглаб асрий наволардан,
Туганмас ғурур топдик.

Болам дея суяди эл,
Биз унинг офтоб, ойи.
Боғлаганмиз каминдан бел,
Биз шу элга фидойи.

Ватан бизга кучу қудрат,
Қайрилмас қўш қанотмиз.
Билагимиз тўла қувват.
Алпомнишга авлодмиз.

ИСТАГИМ

Дилкашим, сиз менга дарддан гапиринг.
Эртақдан чиқолган марддан гапиринг.

Отамни йўқотдим, сўнграқ онамни.
Кўзга тўғиллик гарддан гапиринг.

Изтироб селидан кўпирди дарё,
Гирдобига жонни гарқдан гапиринг.

Кай тош товонларда, кай тош елкада,
Фалак айлантирган чарқдан гапиринг.

Маломатлар бисёр, фитналар сероб.
Ошиқ сийратларга шарқдан гапиринг.

Камсукум кўнгилининг гули омонин,
Самумда синмаган барқдан гапиринг.

Тупроғи кўтарар, суви яйратар,
Ўзбекистон денг сиз, Шарқдан гапиринг.

Зампиранинг, зори-зўри ҳам шудир,
Ҳаққи химоятлик халқдан гапиринг.

БУ ВАТАН

Азизликда улуг шир, Хизр, Хотам – бу Ватан,
Муҳаббати беназир, меҳри кағтам – бу Ватан.

- Борлиги мўъжиздир, соғинчи жон узадир,
Бағри беҳниг – равзадир, деган отам, бу Ватан.

Зарварақда хотирим, асотирим, ботирим,
Дунёларга татирим, юзи там-там – бу Ватан.

Ёнган қуёшман, ойман, болам деганда бойман,
Дид деган хазинамда дури маъдан – бу Ватан.

Сўз айтаман сараси ул, кўзимнинг қораси ул,
Қизғонар бўлсам нуқул, роғт ҳаммадан, бу Ватан.

Элининг оқиллигини, орқинини – боқийлигини,
Сўрорим бордир ҳар қун, ҳар лаҳзадан, бу Ватан.

Ҳазрат ёзиш шох байтним, Ўзбекистон деб айтдим,
Замира билан ҳар дам бир жон, бир тан – бу Ватан.

ЖОН ДИЛИМ

Жон дилим, жонсарак бўл, наволарга яқинлаш,
Ҳақдан ҳадя юрак бўл, маъволарга яқинлаш.

Номалар нақшликдир, тутгани яхшиликдур,
Тақдирига қомиллик раволарга яқинлаш.

Гофиликдан алҳазар, ризкинг келар тонг сахар,
Богларда бода пчган саболарга яқинлаш.

Кошин гишт иморатлар, мозийдан мерос хатлар
Қат-қатидан таралган садоларга яқинлаш.

Севги тон, мухаббат тон, тўфонига тоқат тон,
Рухият етган аршу аълоларга яқинлаш.

Гул нетасанг гулшан де, ваеф нетасанг Ватан де,
Дўст нетасанг садоқат, вафоларга яқинлаш.

Жиеминга гулханлик бер, маст айласин оҳанг, шеър,
Ён, ёнидан хузурдан, сафоларга яқинлаш.

Юрагимни ёритган чирогим Андижоним,
Олов юзим, чўғ кўзим, карогим Андижоним.

Онамеан суйиб кучган, йўл караб кўзи учган,
Бобур бобом сув ичган бўлогим Андижоним.

Моҳтароғимдай малак, сочидаги толбаргак,
Чўлпон шоир белида белбоғим Андижоним.

Минг-минг йилдир тарихини минг-минг акли орифини,
Тўксон икки томирда титроғим Андижоним.

Бердинг хофиз хавасини, куйлай ёниб нафасим,
Бағрингда баландласин байроғим, Андижоним.

Мағрур қаддим-бўйим сен, истарам, ранг-рўйим сен,
Икки олам – уйим сен, тупроғим, Андижоним.

* * *

Юрагингда гуриллаган гулханинг бўлени экан,
Салом десаиғ сайқалланган сулханинг бўлени экан.

Яшаянман, мен-да борман, дейиш учун ўз сасини,
Ўз ташвишини, ўз қувончини, ситамини бўлени экан.

Кўнгили розини изхор этсаиғ тўлиққан тупрок узра,
Муҳаббатини бино этган гулшанинг бўлени экан.

Сайёҳ кетсаиғ кўзлариниғта муҳрланиб бўйи-басти,
Қайтаринини кутар қулбани, чеганини бўлени экан.

Замиранини жони кичик, хайратлари осмонча,
Замирадай ўз беқлигини, Ватанини бўлени экан.

* * *

Аёз урган кўнгилида баҳор яратай дерман,
Райхондай, атиргулдай, нфор таратай дерман.

Дўсти бўлиб қўшиқини, қалбини кўтариб ишқини,
Хижронзада ошиқини дардин аритай дерман.

Дилим оқар чанмадир, ким кум, ким тош ташлайдир,
Саботимга гапимни хайрон каратай дерман.

Уқубатдон хулким йўқ, рутубатга сулҳим йўқ
Зулматга енилим йўқ – бағрин ёритай дерман.

Ўйлаб Хизр, Хотамни, ўхшаш биллиб отамни,
Мен ҳам қора ситамни – ениб қаригай дерман.

МЕХРУ ОҚИБАТ

Донишларга дўст эрур азал меҳру оқибат,
Кўнигили ёриган нур – назал меҳру оқибат.

Тоглик гутар калрга, оқлик гутар бағирга,
Ташна лабли санирга асал меҳру оқибат.

Йўқламай бирор дўсти, яққаланиб ким ўеди,
Тўзишини йўлини тўеди, зархал меҳру оқибат.

Рутубат ранжин содса, чап кўкеини санчиб колса,
Билки ошненида касал меҳру оқибат.

Ташитгай ўртоғинини, ташитгай тупроғинини,
Яшналар чорбоғинини тўзал меҳру оқибат.

Манманликка бўлма кул, одамийлик шартини шул,
Ҳикмат уланган зарбўлмасал меҳру оқибат.

Эй Замира, чин роз у, оҳанг тилаган сөз у,
Ҳаётини тга пардоз – у сайқал меҳру оқибат.

Мини айлансин бу жоним ўзингиздан.
Чекканим ох, фин оним ўзингиздан.

Зиёратлаб сизни яйрайдир кўзим.
Сўролмак сўз забоним ўзингиздан.

Ишқингиздан яралгайлардин ашъор.
Хар газал, хар достоним ўзингиздан.

Васлингизнинг несаги хар лаҳзадир,
Айрилиқда тўзоним ўзингиздан.

Сизда мағрурлик, киёр шунча баланд.
Ончаким, паст осмоним, ўзингиздан.

Нетармен инқорингиздан синса дил,
Ўт олур хонумоним ўзингиздан.

Таваллолар айлагайдир Замира,
Келса деб бахтли оним ўзингиздан.

Сизни султон айлади дил, мухаббат бўлди бу дунё,
Ифори бекиёе бир гул малюхат бўлди бу дунё.

Немини из, ёр, чўтми эрди, лабларимга ённи берди,
Ёйилди нур, қуёш қулди, харорат бўлди бу дунё

Қорачида турсалар гар, чехраларким ул сеҳрлар,
Хам ер қалар, осмон қалар махобат бўлди бу дунё.

Султон деса сўз солланур, гирён бўлиб гул осланур,
Бахшидадир жонга хузур, тароват бўлди бу дунё.

Жонлар ширин дардга тўла, бемор этибдур бир йўла,
Изхори дил танбур ила, муножот бўлди бу дунё.

Аршлардадир кўнгида кўзи, нурмишир у, ё ёр юзи,
Созлар чалиб сўзлар ўзи, саховат бўлди бу дунё.

Ул шик сари, севи сари тордим Замира сизгари,
Ташриф талаб борлик бари, палтифот бўлди бу дунё

* * *

Осмолда ой беркинса, чирогини из мен бўлай.
Сочларингиз силкинса, тароғини из мен бўлай.

Ишк йўли бу дашт йўли, минг хил саргузашт йўли.
Нозанин боғнинг гули япроғингиз мен бўлай.

Тоғай товушингизни, сизлай ковушингизни,
Чанкасангиз тиник сув – бўлогини из мен бўлай.

Кўнгли муганнийга най, жимирласин гулоб, май.
Каддингиздан айланай, белбоғини из мен бўлай.

Зерикди дил ҳасратдан, байт бўлайини Ҳазратдан,
Сўз кетса муҳаббатдан, титроғини из мен бўлай.

* * *

Паршондур сочим сабодан кейин,
Нафармондур очун наводан кейин.

Кўнгли мулки ичра қимматли не бор,
Бари садоқатдан, вафодан кейин.

На кўкка, на ерга ярашар қаҳр,
Бойчечак таратган садодан кейин.

Хожалар не топсин, остонасидан
Йиғлаб қурук қайнаган гаёдан кейин.

Муҳаббатнинг кўзи кўр бўлса негай.
Мен тошини севибман худодан кейин.

Ошиқликнинг тахти менга тайин бўлди,
Сотинчларда ўртаниш ош сайин бўлди.

Соким эрдим оравин то кўргунимча,
Оловларда ёшилик сўш, кейин бўлди.

Юзим боссам азобимдин олар бир-бир,
Манга сирдош оқ герак, оқ кайин бўлди.

Субҳи чоғлар мужда кутдим насимлардин,
Менга таскин гутар барлар майин бўлди.

Жафоси бор бўлдино йўк анда нарво,
Нахот шиким жафокани а ўйин бўлди.

Эй Замира, сеҳр тондим, сабр тондим,
Факат ул ёр дилин тонмок кийин бўлди.

Дунёнинг бир камини менда кўришди,
Юз-кўзимни топган мунгла кўришди.

Муҳаббатнинг кадри тўқилган кунлар,
Сўз топмай тўлиққан гунгла кўришди.

Ифорлар гулники, зорлар дилники,
Ёлғонларнинг чўғи чинда кўришди.

Кўнгиликники бўлди минг битга оғрик,
Исентмасин тафти мингла кўришди.

Ойдаї орзуларни туманлар ютди,
Излар сароб сари кумда кўришди.

Ким алдаб алашди, кимдир алданиб,
Тун ичра гуноҳлар чўнгла кўришди.

Энг аввал вафолар кетдилар ташлаб,
Жафоларни кейин, сўнгда кўришди.

Дардан оғох тушлар сувла жим окди,
Хиёнатнинг ҳукми ўнгда кўришди.

Замира накл тон, нома бни бутун,
Дунёнинг бир камини менда кўришди.

Келар ишқдин башоратлар,
Танишда ўт, хароратлар.

Таниб келгай дилингни, вох,
Шукух бирла шафоатлар.

Қароғингму ва ё дарё,
Оқар ором, халоватлар.

Сарик хатдир сарик янрок,
Ёзил ан сир-синоатлар.

Муҳаббатнинг бари бахтму,
Тутар гоҳо маломатлар.

Берахм ёр сени сезмас,
Дилинг ўртар хаёлотлар.

Эй Замира, кўнгилини оч,
Келар ишқдин башоратлар.

Бу олам севгино сир – севарман мен,
Хайратим кўзда ёмгир – севарман мен.

Мени кўнглимни банд этган ўшал ёр,
Бекиёс ҳам беназир – севарман мен.

Тараххумениз ёндирар ниҳон истак,
Вужудим этиб тандир – севарман мен.

Истарамким, ани осмон дилига
Зулфларим бўлса занжир – севарман мен.

Кўзларимнинг ҳасратин тун тинглагай,
Тилаблар тиник такдир – севарман мен.

Лайлими, Ширини, Зухро даре ўтар
Менга то субҳи соҳир – севарман мен.

Замира, менга муридлиг хушдурур,
Ўшал ёрдир улут нир – севарман мен.

ЧИРОЙЛИ

Эгик кошлар киёси – хилдолингиз чиройли,
Юрагимнинг зиёси – юз олингиз чиройли.

Қаютлари хуш ялғиз, оккушдай ўйларимсиз,
Бўлсайкан мен ҳақдаги хаёлингиз чиройли.

Яйрар дарахту йўл ҳам, боссангиз бир-бир кадам,
Гулюб бўйи сочилиган шамолнингиз чиройли.

Севгидан сўзланса гар, ой юзингиз довуллар,
Қорачиқа беркинган саволингиз чиройли.

Қўлларим тегса ногоҳ, кўн проқ қокнига, воҳ,
Ноз ила қовоқ уйган малолнингиз чиройли.

Насиб ўлсайди зора султонлик сиздек ёра,
Чимилдикка ярашган висолнингиз чиройли.

Замира ғазал айтсин, дил ёниб гўзал айтсин,
Оҳанг ичра номайи аъмолнингиз чиройли.

ЎЗБЕККОЙИМ ҚИЗЛАРИ

Ўзбегимнинг кизларин баҳор дея севсинлар,
Гулёқмоқда изларин иффор дея севсинлар.

Атамасин тошбағир, ишки юракда ахир,
Корачинин катида изҳор дея севсинлар.

Олиб рақибнинг ўчин, хижрон кўрсатса кучин,
Севгида азиз хатто озор дея севсинлар.

Лоларухсор чўғланиб, сочи белга чулғаниб,
Ўтар бўлса ногаҳон, мен зор дея севсинлар.

Ойнинг келсин ҳаваси, ёгсин юлдуз нафаси,
Муҳаббатсиз ҳаётим бекор дея севсинлар.

Унинг мағзили, жойи – иффар, ибо саройи,
Бегона кўз тушмаган рухсор дея севсинлар.

Замира ҳар кадамда, шодликда ва ё ғамда
Ўзбеккойимдай малак даркор дея севсинлар.

КҮНГИМ-АЙ

Кўнглим-ай, кўнглим, сенин дардинг шунча оғирми?
Сайлагайинг, севганинг мағрурми, тошбағирми?

Қақшаган киши кочмади, кўкларнинг гул очмади,
Васлини топмадинг hech, соғинчларинг сағирми?

Қирк коклиди қиркта дор, бойлади қиркта озор,
Сени сармаст айлаган қирк косада чоғирми?

Кўчасига кўп бординг, охлар уриб ёлбординг,
Меҳринг бекиёс эди, қайтганлари қаҳрми?

Мажнун бўлиб дашт топдинг, севиб сарғузашт топдинг,
Ёндинг гулханларида, тугуллари тахирми?

У осмону сен тупрок, толиқтирдан-ку титрок,
Муҳаббат дунёлари шунча сипоат, сирми?

Қайтмадинг ўзга ёрга, изингга интизорга,
Кўнглима-ай, ошиқлигинг шу аввалу охирми?

ИЗЛАДИМ

Мен сизни олов ичра бир оҳ бўлиб изладим,
Юрак бағри соғинчга паноҳ бўлиб изладим.

Роз айтиб гул тугдилар, дил тугдилар, нетарман,
Бегона из тушмаган даргоҳ бўлиб изладим.

Ўзим дунё, ўзим бир мамлакат эдим ёра,
Гоҳ саркарда, гоҳида ешноҳ бўлиб изладим.

Сочларим кон-корадур, кон-корадур кўзларим,
Қароланган кулларга хамроҳ бўлиб изладим.

Товонимда тиконлар, тошларда доларанг сўз,
Ситамларга сабрли сайёҳ бўлиб изладим.

Орзум кўкида офтоб, орзум кўкида оёй бор,
Офтоб, оёйсиз бу умр гумроҳ бўлиб изладим.

Севгига синамаган бахт синамагайдир кўнгилга,
Хак ҳукмига, Замира, гувоҳ бўлиб изладим.

Кўнгилга осмонликни мухаббат берди менга.
Мушкулга осонликни мухаббат берди менга.

Оқу қорадиқ дунё, тоғ бўлурмиди, тун ё.
Сохиби сарсонликни мухаббат берди менга.

Ғафлатни ганим дедим, бедор суйганим дедим.
Ой юзи сомонликни мухаббат берди менга.

Ишқнинг имтиҳони кўп, аламли хижрони кўп
Сабрга султонликни мухаббат берди менга.

Юрак тўла сирларим. кўзимда ёмгирларим.
Ҳофизи хушхонликни мухаббат берди менга.

Замира ёниб куйгин, суйгин, жон тутиб суйгин,
Бу масту мастонликни. мухаббат берди менга.

Кетдингизу кўзларим қаросида яшарсиз.
Азизликнинг аршида, аълосида яшарсиз.

Бағрим менинг ғариб куш, ёдларингиз ширин туш,
Садокатнинг сафоли асносида яшарсиз.

Дилдошмиди боғларим, бардошмиди тоғларим.
Тонгмиди у табибим, сабосида яшарсиз.

Нола бўлар ранжим бор, танбури мутаржим бор,
Муножотми, гирянинг навосида яшарсиз.

Тилимдадир исмингиз, кўзимдадир хуснингиз.
Замиранинг арш қадар баҳосида яшарсиз.

НАЪМАТАК

Қоя тошлар кўшкингмидир, наъматак,
Шаршаралар ашкингмидир, наъматак?

Тик шохларга хусн берган ок гулинг,
Тоғ қорига рашкингмидир, наъматак?

Сенга томон баландлайди кўнгиллар,
Чорлаётган мушкингмидир, наъматак?

Таърифингни Ойбек домла ўхшатган,
Шеърмидир бу, ишкингмидир, наъматак?

Замира ҳам сўз айтгиси келибдир.
Сеҳринг шунча тошкинмидир, наъматак?

Кулсангиз гул бўлиб унгувчи менман,
Сўлсангиз юлдуздай сўнгувчи менман.

Илтижом қабулдир бахтли эрсангиз,
Йўкса курук шоҳдай сингувчи менман.

Билдим, абгорлик ризк, зорлик насибам,
Минг бир ваъдангизга кўнгувчи менман.

Ибодат чоғларим исмингиз ёдда,
Жаннатий ўйларга чўмгувчи менман.

Юрар йўлингизга ракиб қазса чоҳ,
Ўшал йўл чоҳларин кўмгувчи менман.

Ёлғиз Тангри билар хаста кўнглимни,
Сизсизликдан кўзин юмгувчи менман.

Рухсоринг рoсту бeтaхpир экaн, билсам,
Хaстa дилгa вaслинг хуш тaдбир экaн, билсам.

Нигoхинг тушсa нoгoх жoнлaргa ўт тушгaй,
Бир нигoх минг синoат, минг сир экaн, билсам.

Демишлaр, бу oлaмнинг дaрдлaри турфa-турфa,
Хaмa дaрд бир, ишкнинг дaрди бир экaн, билсам.

Хaёлингсиз ёруг кун йўқ, хaтто oним йўқ,
Дaлли oшиқлик мeнгa тaқдир экaн, билсам.

Сeнгa eтмoк мушкулoт, бeтaрaххумсaн, вaлe,
Кeтoлмaм хaм зулфлaринг зaнжир экaн, билсам.

Нoлaйи aфгoндa шeърлaр хaм битaр бўлдим,
Хaжру хижрoнлик кўнгил шoир экaн, билсам.

Зaмирa, умринггa мaзмун излaсaнг сeвгин,
Муҳaббaт кийнaлишгa aрзир экaн, билсам.

ОНАЖОНИМ

Жон нисор айлаб умр этган такдим, онажон,
Борлигингиз бор мулким, ганжу нақдим, онажон.

Меҳрингизга не киёс, дарёми, денгизми хос,
Мискингина чеҳрангиз улуғ бахтим, онажон.

Сиз каби мунаввар феъл аёлга бой бўлса эл,
Олам гўзал – бу ҳикмат магзин чақдим, онажон.

Севги келди серсафо, учради бир махлико,
Сиз берган кўнгил билан анга боқдим, онажон.

Ўту оташман ўзим, хайрат ичрадир кўзим,
Унинг чекка зулфига мен гул такдим, онажон.

Хуснида бордир ибo, сизга ўхшамиш илло,
Иқбол иморатинда шудир тахтим, онажон.

Шоирлар сўз саралар, созимдан куй таралар,
Замирадай таъзимда куйлаш аҳдим, онажон.

ИЛТИЖО

Муҳаббатсиз кўймагин, бўзлатма мени, дунё,
Фикри ожиздай саёз сўзлатма мени, дунё.

Севги саҳроларинда саргардон кезай майли,
Кибри кўпни суйдириб сизлатма мени, дунё.

Кўнглима ўт. олов бер, ёнсин баланд-баландлаб,
Дарди йўқлар дайрида музлатма мени, дунё.

Менга тупроқдир табаррук нон каби, имон каби,
Ер қолиб кўкдан камол излатма мени, дунё.

Ким йўқотмас ўзлигин, донишманд эрур асли,
Дўсти нодонга сира юзлатма мени, дунё.

Замиранинг кўнглида Ўзбекистон яшнагай,
Этмагин ундан айро, бўзлатма мени, дунё.

* * *

Менинг умрим садаф СЎЗли улуг уммонга бахшида.
Сабога совгалар тутган гулу райхонга бахшида.

Қароғим куйдириб окқай гахи умид, гахи хижрон.
Буюк ишқим бўлур не тонг алам армонга бахшида.

Нега бунча ёниб суйдим, нега бунга ёмон куйдим.
Нихон оҳим, ниҳон дудим абр, осмонга бахшида.

Сочларимнинг толалари, кунларимнинг жолалари,
Дил кушимнинг нолалари нетай ёлгонга бахшида.

Замира бир кўшик айтсин, маним зорим кўшиб айтсин.
Яратгандан ажр кайтсин, бу жон ул онга бахшида.

* * *

Тунларимни бахш этмадим ғафлат тутган болиш учун,
Кўзим ойболтадир қадим зулматларни ёриш учун.

Севдим баланд дардим билан, киприқда хур гардим билан.
Кўнгилда кўк баргим билан хаёлларда қолиш учун.

Ҳаёт алғов-далгов кема, жабр нима, жафо нима,
Етмасам-да ҳеч бахтима. сўзим йўқдир нолиш учун.

Тоза рухсор чашма кани, ташна этди мен хастанни.
Эй Замира, ишқим мани Ҳакка томон бориш учун.

ЭЙ КҮНГИЛ

Гўзалдурсен ишк ила, эй кўнгил,
Жабрига жонни чила, эй кўнгил.

Сенга ошиқлик ярашсин, ё Раб,
Бойланиб кирк кокила, эй кўнгил.

Беҳиштий бўй излаюр бедорни,
Бўлмагил дўст ғофила, эй кўнгил.

Улуғлар ҳикматидин хабар топ,
Яқишлаб юр окила, эй кўнгил.

Яхши издин чаману боғ пайдо,
Кўрк ўлиб йўл, соҳила, эй кўнгил.

Нафсига қул эмаслар шох эрур,
Тахти нурдан ҳосила, эй кўнгил.

Ноумид эрмас Замира, анга сен
Ҳакка улфатлиғ тила, эй кўнгил.

Ишк десам ёдимга хуммор кўз келар,
Бағрида шабнамли гулдек юз келар.

Оч нигоҳим паришон йўл пойласа,
Катта патнисда алам – ризқ рўз келар.

Ишк десам феълим фидолик бўлгуси,
Жилваси жоним сўраб юлдуз келар.

Кўкламим пайтида кузнинг хаслари,
Манглайимга мулк ўлиб тош, туз келар.

Ишк десам девоналиг пайгоми бор.
Ҳол сўраб Машрабдайн пир – дўст келар.

Йиғларам – кўз ёшларим ичга оқар,
Лабларимга кўҳна чанковуз келар.

Эй Замира, Ҳаққа етгайлар бу тахлит,
Деб улуг Аршу аълодин сўз келар.

Ишқдур, мани маст айлаган ишқ.
Вужудимга ўт жойлаган ишқ.

Жилвалари хуш бода тутиб,
Саҳросида жим пойлаган ишқ.

Сочиб орзумга гоҳ атирлар,
Тупрок сочиб гоҳ лойлаган ишқ.

Юрагимга соғинчлар ортиб,
Ул ёр хуснин ой, ойлаган ишқ.

Ҳаётиму хаёлим – барин,
Бир бевафога бойлаган ишқ.

Замира, кайт дема ҳеч, мени
Жон фидоликка шайлаган ишқ.

*Кимки илм олган бўлса, Пайғамбар
алайҳиссаломдан тўлуғ мерос олибдур.*

Имом БУХОРИЙ

Илм олурким, чўкичлаб тогдан олмос олибдур.
Хокисорлик олаmidан шохон либос олибдур.

Ўлчай олгай икки эшик оралик манзилларинь,
Икки олам боги гуллаб берар қийгос. олибдур.

Қуёш билан кадрдон ул. хилол билан сирдош. дўст,
Зулматларга ёғдирурга нури шаррос олибдур.

Изин ўпган тупроқларда тугилгай гул-чечаклар,
Пири комил иззатларин меърожга мос олибдур.

Эл обрўсин оширса гар окиллар оширгайдур.
Фикри фозил донишларга ўзни таккос олибдур.

Эй Замира, ҳазрат Имом Бухорийдан бу ҳикмат:
“Илм олурким, пайғамбардан тўлуғ мерос олибдур”.

Боғу баҳор бағрида колганда юрагингиз.
Субҳи наҳор савтини олганда тилагингиз.

Олам гўзал, бетакрор, дил интизор. дил хумор,
Ўзим бўлайин, эй ёр, кўнгилга керагингиз.

Бир чўғ дамни соғиниб. шўх кадамни соғиниб,
Қўшқирғоги райҳонга тўлганда йўлагингиз.

Олам гўзал, бетакрор, дил интизор. дил хумор,
Ўзим бўлайин. эй ёр. кўнгилга керагингиз.

Ойми, офтоб тугилса, карокларга чўғ илса,
Келар бўлса оламини, сурурга ўрагингиз.

Олам гўзал, бетакрор. дил интизор, дил хумор.
Ўзим бўлайин, эй ёр, кўнгилга керагингиз.

Гуллар гуркираб кетса, хушхиди кўкка етса.
Муҳаббатга айланса фаслингиз. фалагингиз.

Олам гўзал. бетакрор, дил интизор. дил хумор.
Ўзим бўлайин, эй ёр, кўнгилга керагингиз.

Жонни гулга ўраган гулзорим – сиз.
Нигохларим сўраган нигорим – сиз.

Во хасрато вожибмикан васлингиз.
Юрагимни тўлдирган озорим – сиз.

Ойдан сулув, куёшдан-да ёруғроқ.
Беназирим, хусни бетакрорим – сиз.

Сувратингиз яшар икки кўзимда,
Десам, қани менга ҳам зор, зорим – сиз.

Толе топмас Замирани дунёда,
Бўлмасангиз гар ёнимда борим, сиз.

Кўнглингизни топгани йўл излаб жон халакдир,
Гул қани, гулоб қани, бўзлаётган юракдир.

Гулшанимнинг файзисиз, сизлаб суйсам арзийсиз.
Ишқимга инкор эмас, изҳорингиз керакдир.

Ҳижрон йўли нафармон, тутгани алам, армон,
Хастаҳолимга дармон, сиздай нозли малакдур.

Йўллар узун толди кўз, томоғимда ёнди сўз,
Оҳимни англаган дўст, сел ёгдирган фалакдур.

Эй раҳми йўк дилбарим, соғиниб кўнгил ярим,
Сизга деган гулларим паришон парпаракдур.

Сулувлар кўп, нетайин, бўлолмаслар сиздайин,
Васлингизга етайин, бу энг тоза тилакдур.

МУАЛЛИМ

Накл борким. отадек улуғ, азиз муаллим.
Феълига ёт кибр, кек. дили гардсиз муаллим.

Машакқатдир чеккани. муҳаббатдир эккани.
'Соғирд учун хар сўзи новвот. майиз муаллим.

Ҳарф танитса ранж ила, ўлчанмагай ганж ила,
Таъмағирлик кўйида юрмас харғиз муаллим.

Яхшилик не анғлармиз, яхши йўлни танлармиз
Улуғликнинг ибратин кўрсатган кез муаллим.

Паст девор кўрғони – синч, тунлари беҳадик, тинч,
Ўғирланмас мулки ишқ, ҳалол лабиз муаллим.

Қадрин баланд тоғ билиб, исмин айтсак соғиниб,
Ёғилгайдир юракка гулу ялпиз, муаллим.

Тилаб юр. эй Замира, камлик кўрмасин сира.
Умр гулшанларида табаррук из муаллим.

Билмам сени қачон топдим, мухаббат,
Оромимга эшик ёпдим. мухаббат.

Қароғимга дарё йўлин бурдингми,
Дардим ошкор сели обдин, мухаббат.

Севдим дейиш тилимга ҳеч инмади,
Ғоз гурурим эгилмади. синмади.

Ёмон куйдим – кундузмиди, тунмиди,
Ўт тутатиб бир офтобдин, мухаббат.

Ақлим бир ён. туйгуларим бирён. ваҳ.
Жабр қайдан, қайдан сурур ва фараҳ.

Дил қушимми гул деб сайраган чаҳ-чаҳ,
Айро бўлиб ҳама хобдин, мухаббат.

Қоқилларим қирк ўримми, юз ўрим,
Ҳада қилдинг қуйиб яшаш ҳузурин.

Ишқсизларга етказиб қўй узурим.
Кечиб бўлдим бу аҳбобдин, мухаббат

Хоҳла гул эт, хоҳла ҳазон, ҳас қил сен,
Мен бойланган кўнгилини топ, қасд қил сен.

Сехрлагин, уни ҳам сармаст қил сен,
Мен маст бўлган бу гулобдин, мухаббат.

Кўз солиб кўнгил сари байрам бўлинг,
Ташна дилга кавсари зам-зам бўлинг.

Ҳижронли кунлар дардидан, озоридан,
Хастаҳол жонга даво – малҳам бўлинг.

Қуёш аксин кўрурлар соф катрада,
Бағрида нур титраган шабнам бўлинг.

Икки кўзнинг қорасин айлаб Ватан,
Кетмаган ул суврати ҳар дам бўлинг.

Орзулаб тушган кадамга гул раво,
Изларига интизор олам бўлинг.

Ишк йўли мушкул анинг шарти сабр,
Қўл тутиб толе томон ҳамдам бўлинг.

Эй Замира, чеҳрангиз парвонаси
Мен бўлай куйдирмажон, Сиз шаъм бўлинг.

ШЕЪРИЯТ

Манглайга ёзиб берган кўрмоғим бўл, шеърият.
Такдирим чизиб берган сўкмоғим бўл, шеърият.

Оқилми, гўра куним, дардмандга жўра куним,
Ишк берган тўра куним, хур чоғим бўл, шеърият.

Игволар ипим чувса, кўз ёшим юзим ювса,
Шодлик бағридан кувса, дилдоғим бўл, шеърият.

Сохтаю ёлгонга ёв, сўзимга жоним гаров,
Ҳақ йўлинда турса ғов сурмоғим бўл, шеърият.

Майли умрим гулми, хас, жондан кечгум, сенданмас,
Замира деган бир сас – салмоғим бўл, шеърият.

МУНДАРИЖА

“Шеърият...”	3
Ватан	4
Ўзбекистон деган жаранг бор	5
Ўхшашинг йўқ	6
Тож-тахтлигим Тошкентим	7
“Топган дунём...”	9
Ватан бирсан, битгасан	10
Суратинг сенинг, Ватан	11
“Ризкинг қутлуғ...”	12
“Мен бир гулман...”	13
Севдим	14
Севилган Ватан бу	15
Ҳарбийлар хакида қўшиқ	16
“Пешонаси мукаддас тугилсанг...”	18
“Ватанга қасамёд” ҳайкали пойидаги ўйлар	19
“Сайёҳликдан қайтган куним...”	20
Унутмасак ўзлигимизни...	21
“Ҳикмат топдик...”	22
Жилмайганим Ватаним	23
“Олтинкўлнинг оккушу гози...”	24
“Юзлари шабнамда...”	24
Менинг элим	25
Олтинкўлимсан	26
“Истеъдод...”	27
Тупрок	32
Тинчликка нима етсин	33
“Осмон мусаффо...”	34
Янги йилим	35
“Юрагимнинг гузларин...”	36

“Бунча узок колди...”	37
“Менинг излаганим...”	38
“Бунча баланд осмон...”	39
“Мени тушунади кўклам..”	39
Дунёни ўрагим келди.....	40
“Сехр бер – буюк сўз...”	41
“Меҳрингиз...”	42
“Ёра деб...”	43
“Нега, – дейман, – нима учун...”	43
Кел. келсанг-чи, севгилим.....	44
“Кунларимни кийнаб...”	45
Муҳаббатнинг шамлари ўчмас.....	46
“Кувончмиди...”	47
“Гўзал гулзор...”	48
“Омад тутса бошингга офтоб...”	49
“Дарёдил...”	50
“Гуллаган ўрикзор...”	51
“Мен зерикдим...”	52
“Рухсорини рўмолида тўсган киз...”	53
“Кўнгилни бой этар...”	54
“Сизсиз дилда йўк ёғдулар...”	55
“Нури нафис хилолим...”	56
“Офтобжамол...”	57
Садога	58
“Сулувга гул...”	59
“Юрагимга ботган ниш...”	60
Икки дуэт	61
Чанковузли, хой сулув	64
“...Сизга етмок учун...”	65
“Кенгликларни тўсди...”	65
“Каро сочим...”	66
“Томчи...”	67
“Сочингизни ўпса шамол...”	68
“Тилаклари тилло...”	69

Кўчангиздан ўтганим ўтган	69
“Ўт бўлиб...”	71
“Сочларингиз толбаргаги...”	72
“Мажнунтоллар...”	73
“Юрагимнинг кат-катига...”	74
“Мен севдим-у...”	75
“Ёрдан хабар берди саболар...”	76
“Баргларда хаёлим бор...”	77
“Севгим сағир...”	78
“Осмон узра...”	79
Юрагимни улғайтирди андухларим	80
“Ойнинг заррин ипаклари...”	81
“Биз йигитнинг мардлигин...”	82
“Мунгли создан...”	83
“Туйгуларим шириндур...”	84
“Истак кушин...”	85
“Юлдузлардан ёғилди шеър...”	86
Кўнглим менинг.....	87
“Эй, гўзал хотирим...”	88
“Кун келар...”	89
Ўғлимга	90
“Ошкор этгин...”	93
“Алдовлардан толиқдим ёмон...”	93
Тулпор.....	94
“Сени суйсин...”	95
Яшил оламим – Наврўз.....	97
Кетгим келмас умид боғидан	98
“Кўнглим менинг...”	99
Отажон	100
Улуғ дўстлик	104
Таъзимим сизга, устоз	105
Она тилим	106
Қомус китобига	107
“Кўл юзидан...”	109

Мехрибонлик уйида ...	110
Хаёлим сенда бўлди...	111
“Ошиқ дилнинг муҳаббати...”	112
Шифокорлар ...	113
Кечикма онанг зиёратига...	114
“Ёмон яшамадик...”	115
“Ҳаёт шатранжмиди...”	115
“Сўлманг...”	116
“Тамом бўлди...”	117
Укаларимга ...	118
“Ўзиники қилди...”	119
“Бинафша...”	119
“Хабар кутиб...”	120
“Дунёда...”	121
Баҳор ...	122
“Сен аршдаги фариштага...”	123
Дўрмон боғида	124
Муслиманинг кўшиклари...	125
Ёшлар кўшиғи ...	127
Истагим ...	128
Бу Ватан ...	129
Жон дилим ...	130
“Юрагимни ёритган чироғим...”	131
“Юрагингда...”	132
“Аёз урган кўнгилда...”	132
Мехру окибат ...	133
“Минг айлансин...”	134
“Сизни султон айлади дил...”	135
“Осмонда ой беркинса...”	136
“Паришондур...”	136
“Ошиқликнинг тахти...”	137
“Дунёнинг бир ками...”	138
“Келар ишқдин...”	139
“Бу олам...”	140

Чиройли ...	141
Ўзбекойим кизлари ...	142
Кўнглим-ай ...	143
Издадим ...	144
“Кўнгилга...” ...	145
“Кўнгил каросида яшарсиз...” ...	146
Наъматак ...	146
“Кулсангиз гул бўлиб...” ...	148
“Рухсоринг...” ...	149
Онажоним ...	149
Илтижо ...	150
“Менинг умрим...” ...	151
“Тунларимни бахш этмадим...” ...	151
Эй кўнгил ...	152
“Ишк десам...” ...	153
“Ишқдур...” ...	154
“Илм олурким...” ...	155
“Боғу баҳор бағрида...” ...	156
“Жонни гулга ўраган...” ...	157
“Кўнглингизни топгани...” ...	158
Муаллим ...	159
“Билмам сени қачон топдим...” ...	160
“Кўз солиб кўнгил сари...” ...	161
Шеърият ...	162

Замира РЎЗИЕВА

УМИД БОҒИ

Адабий-бадий нашр

Муҳаррир *Н.Жўраев*
Техник муҳаррир *Н.Сувонов*
Дизайнер *О.Фозилова*

Нашриёт лицензияси № 181. 08.12.2011.

Теришга 20.07.2013 й.да берилди.

Босишга 19.09.2013 й.да рухсат этилди.

Бичими 84x108 ¹/₃₂. Офсет босма. «Times» гарнитураси.
Шартли б.т. 3,75. Нашр-ҳисоб т. 10,5. Адади 1000 нусха.

Баҳоси келишилган нарҳда.

Буюртма №66

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси

«ADIB» нашриёти масъулияти чекланган жамияти.

100027. Тошкент ш. «Ўзбекистон» кўчаси, 16^А уй.

Тел.: (8371) 245-89-24.

“HILOL MEDIA” МЧЖ

матбаа бўлимида чоп этилди.

Корхона манзили: Тошкент шаҳри. Учтепа тумани.

Шараф ва Туқимачи кўчалари кесилиши